

ਐਤਵਾਰ, 5 ਜੁਲਾਈ, 2026
 21 ਹਾਫ਼ਾ { ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ 558
 ਬਿਕਰਮੀ 2083
 ਜਿਲਦ/VOL. : 75
 ਅੰਕ/NO. : 34

ਰੋਜ਼ਾਨਾ

ਨਵਾਂ ਜ਼ਮਾਨਾ

DAILY NAWAN ZAMANA • SUNDAY, 5 JULY, 2026

ਜਲੰਧਰ

‘ਨਵਾਂ ਜ਼ਮਾਨਾ’ ਦੇ ਫੋਨ ਨੰਬਰ

ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ (ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ) 0181-5097300
 ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿਭਾਗ 0181-5097302
 ਸਾਹਿਤ ਸੰਪਾਦਕ (ਐਡਵਾਈਜ਼ਰ) 0181-5097305
 ਕੰਪਿਊਟਰ ਰੂਮ 0181-5097310
 ਵੱਥ ਟੀ ਵੀ 0181-5133160

YouTube nawan zamana TV

ਕੀਮਤ/PRICE : 5.00 ਰੁਪਏ Regd. No : L-4/Pb-JL-0023/2024-26, (R.N.I.)-00068/57 E-mail : nawanzamana@gmail.com www.nawanzamana.in ਸਫ਼ੇ : 8+6=14

ਜੇ ਕਿਹਾ, ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਇਆ

- 25 ਜੂਨ, 2026 ਤੱਕ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੁਲਾਈ, ਅਗਸਤ ਅਤੇ ਸਤੰਬਰ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।
- 25 ਜੂਨ, 2026 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨੂੰ 1 ਅਗਸਤ ਨੂੰ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹਰ
ਮਹਿਲਾ ਨੂੰ ਹਰ ਮਹੀਨੇ

₹1,000

ਅਤੇ ਐਸ.ਸੀ. ਵਰਗ ਦੀਆਂ
ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਮਹੀਨੇ

₹1,500

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ
ਮਾਣ੍ਹਾ ਧੀਆਂ
ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਜਨਾ

ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ (ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ)	0181-5097300
ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿਭਾਗ	0181-5097302
ਸਾਹਿਤ ਸੰਪਾਦਕ (ਐਡਵਾਈਜ਼)	0181-5097305
ਗੋਪੀਗੁਰੂ ਕੁਮਾਰ	0181-5097310
ਵੱਖ ਟੀ ਵੀ	0181-5133160

ਚੰਨੀ ਵੱਡਾ ਭਰਾ, ਪਾਰਟੀ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਸਖਤ ਕਾਰਵਾਈ : ਵੜਿੰਗ

ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਚੰਨੀ ਤੋਂ ਬਣਾਈ ਦੂਰੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਨਵਾਂ ਜ਼ਮਾਨਾ ਸਰਵਿਸ) ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਲੜਾਈ ਦਰਮਿਆਨ ਆਪਣੀ ਚੁੱਪੀ ਤੜਕਿਆਂ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਵੜਿੰਗ ਨੇ ਸੋਨਿਚਰਵਾਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਵਰਗੇ ਹਨ। ਵੜਿੰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੰਨੀ ਸਾਹਿਬ ਸਾਡੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ, ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ। ਕੌਲੂ ਨੂੰ ਆਗੂ ਮੰਗੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੰਗਾਵਾ ਦੇ ਘਰ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਲੜਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਜਾਂ ਆਗੂਆਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਸਖ਼ਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਕਰਦੇ ਪਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਨੀ ਵੱਲੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਖੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਡੇ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸੰਸਦੀ ਹਲਕੇ (ਜਲੰਧਰ) ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲੀ। ਸੂਬਾ ਕਾਂਗਰਸ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਾਰਨ ਨਾਰਾਜ਼ ਚੰਨੀ ਚੰਨੀ ਆਪਣੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹਨ। ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ 5 ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਰਦੇਵ

ਸਿੰਘ ਲਾਡੀ ਸ਼ੇਰਵਾਲੀਆ ਹੀ ਚੰਨੀ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਦ ਕਿ ਬਾਕੀ 4 ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਰੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ। ਚੰਨੀ ਦੇ ਇਸ ਸ਼ੋਅ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਸਿੰਘ, ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਕੋਟਲੀ, ਬਾਬਾ ਹਨੇਰੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰਮਜੀਤ ਚੌਧਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਹੋਰਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੀ ਕਿ ਸਾਲ 2024 ਦੀਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਜਲੰਧਰ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਚੰਨੀ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਧਾਇਕ ਪਰਗਟ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਕੋਟਲੀ ਵੀ ਇਸ ਵਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਵੋਟਾਂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਗਏ। ਵਿਕਰਮਜੀਤ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਚੰਨੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਲਸ਼ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਚੰਨੀ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦਿੰਦਿਆਂ ਵਿਧਾਇਕ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਚੰਨੀ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦਿੰਦਿਆਂ ਵਿਧਾਇਕ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਚੰਨੀ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦਿੰਦਿਆਂ ਵਿਧਾਇਕ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਚੰਨੀ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

ਹੀ ਲੋਕ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਇਹ ਸਾਡਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚਰਚਾ ਵੀ ਆਮ ਹੈ ਕਿ ਚੰਨੀ ਇਸ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਇਨਵੇਸਟੀਗੇਟਿਵ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਗਠਾਣ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਕੋਟਲੀ ਵੀ ਇਸ ਵਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਵੋਟਾਂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਗਏ। ਵਿਕਰਮਜੀਤ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਚੰਨੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਲਸ਼ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਚੰਨੀ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦਿੰਦਿਆਂ ਵਿਧਾਇਕ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਚੰਨੀ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦਿੰਦਿਆਂ ਵਿਧਾਇਕ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਚੰਨੀ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

ਮਨਰੇਗਾ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਗਰੰਟੀ ਯੋਜਨਾ : ਅਰਸ਼ੀ

ਰਾਜਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਆਪਕ ਅੰਦੋਲਨ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ

ਪਟਿਆਲਾ : ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਬੰਧ ਕਰ ਰਹੀ ਜਥੇਬੰਦੀ 'ਪਿੰਡ ਬਚਾਓ, ਪੰਜਾਬ ਬਚਾਓ' ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਤ ਪਰਵਾਨਾ ਭਵਨ ਵਿਖੇ 'ਮਨਰੇਗਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਰਤ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ' ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੈਮੀਨਾਰ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ, ਸਮਾਜਿਕ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ, ਮਜ਼ਦੂਰ ਸੰਗਠਨਾਂ, ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮਨਰੇਗਾ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿੱਚ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਡਾ. ਅਮਰ ਸਿੰਘ, ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂ ਡਾ. ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ, ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵਾਰਿਸ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਆਗੂ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਇਰਾਈ, ਸੀ ਪੀ ਆਈ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂ ਹਰਦੇਵ ਅਰਸ਼ੀ, ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਤਰਸੇਮ ਜੋਧਾਂ, ਸੀਨੀਅਰ ਪੱਤਰਕਾਰ ਹਮੀਰ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਪਿਆਰਾ ਲਾਲ ਗਰਗ, ਡਾਕਟਰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਅਬਦੁਲ ਸ਼ਹੂਰ ਮਲੋਕੋਟਵਾਲਾ, ਜਗਦੀਪ ਰਾਮ ਰੋਪੜ, ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਰਾਜਪੁਰਾ, ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਟਿਕ ਮਨਰੇਗਾ ਫਰੰਟ ਦੇ ਸੂਬਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ, ਹਰਪਾਲ ਕੌਰ ਟਿੱਬੀ ਸ਼ੀਰ ਕਰੀ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖੇ। ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰ ਪਾਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਨਰੇਗਾ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਰਾਜਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਅੜੀ ਪਿੱਛਾਂ ਦੀ ਬੁਝਾਈ ਹੈ। ਮਨਰੇਗਾ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਕਿਸਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਵਰਗਾ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਸਾਂਝਾ ਲੋਕ ਅੰਦੋਲਨ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪੱਤਰਕਾਰ ਹਮੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਨਰੇਗਾ ਸਿਰਫ਼ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਪੱਛਾਇਆਂ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਵੇਂ ਪੁੱਥੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕੱਢ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਲੋਕਤੰਤਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਗਣਵਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੈਮਾਣ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਜਿਊਣ ਦੀ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਕੰਮ ਵੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵਾਰਿਸ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਆਗੂ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਇਰਾਈ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਨਰੇਗਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਲੱਖਾਂ ਅੰਗਣਵਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਇੱਕੋ ਦਸਤਖ਼ਤ ਕਰਵਾਏ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਹੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੱਢ ਕੇ ਚਲਾ

ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਸੰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੀ ਪੀ ਆਈ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂ ਹਰਦੇਵ ਅਰਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਨਰੇਗਾ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਗਰੰਟੀ ਯੋਜਨਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਰਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਰਹੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਨਰੇਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਮਨਰੇਗਾ ਤਹਿਤ ਐਂਸਟਰ 38 ਦਿਨ ਦਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਐਂਸਟਰ 50 ਦਿਨ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਵਿੱਚ 66 ਦਿਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਸ਼ਲਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਪੂਰੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ। ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਤਰਸੇਮ ਜੋਧਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਨਰੇਗਾ ਦੀ ਲੜਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਛੋਟੇ ਵਪਾਰੀਆਂ, ਦੁਕਾਨਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪੁੱਥੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਆਸੀ ਆਗੂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ ਹੀ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂ ਡਾ. ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਵਰਗੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੀ ਐੱਸ ਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਬਿਆਂ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸੂਬਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਏਜੰਸੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। 'ਪਿੰਡ ਬਚਾਓ, ਪੰਜਾਬ ਬਚਾਓ' ਦੇ ਆਗੂ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਰਾਜਪੁਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿੰਡ-ਪਿੰਡ ਜਾ ਕੇ ਮਨਰੇਗਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖ਼ਤ ਕਰਵਾਏ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਹੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੱਢ ਕੇ ਚਲਾ

20 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਚੁੱਪ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ : ਕਾਰਕਰਮ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ ਧਰਮਿੰਦਰ ਪ੍ਰਧਾਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਕਿ 20 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਬਾਰੇ ਵਧਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ। ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਉਦੋਂ ਆਈਆਂ, ਜਦੋਂ ਕਾਰਕਰਮ ਸੋਨਮ ਵਾਗਰਚਕ, ਜੋ ਅਣਵਿੱਧਿ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖੁੱਬ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਹੈ, ਦਾ ਭਾਰ

5 ਕਿਲੋ ਘਟ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਹਰ ਬੀਤੇ ਦਿਨ ਨਾਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਗੜ ਰਹੀ ਹੈ।

ਕੇਂਦਰ 'ਤੇ ਤਿੱਖਾ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਾਕਰੋੜ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਫਲਕਾਂ 'ਤੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸਮਰਥਨ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਹਨ। ਸੀ ਜੇ ਪੀ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਅਭਿਜੀਤ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, 'ਧਰਮਿੰਦਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਹੋਰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਕਰਨਗੇ? ਉਨ੍ਹਾਂ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ 20 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹਾਲੀਆ ਮੌਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੈ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੰਭੀਰ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਰਮਿੰਦਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਲਈ ਏਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਉਂ ਹਨ ਕਿ 20 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਕੇਂਦਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਾਜ਼ਾ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ 20 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹਾਲੀਆ ਮੌਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੈ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੰਭੀਰ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਰਮਿੰਦਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਲਈ ਏਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਉਂ ਹਨ ਕਿ 20 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਕੇਂਦਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਾਜ਼ਾ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ 20 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹਾਲੀਆ ਮੌਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੈ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੰਭੀਰ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਰਮਿੰਦਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਲਈ ਏਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਉਂ ਹਨ ਕਿ 20 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਕੇਂਦਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਾਜ਼ਾ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

ਮਜੀਠੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬੀਆਂ ਸਣੇ ਪੱਕੀ ਜ਼ਮਾਨਤ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ : ਮਜੀਠੀ ਬਾਣਾ ਕਬਿਤ ਹਮਲਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਮਜੀਠੀਆ ਤੇ ਉਹਦਾ ਦੇ ਦੋ ਸਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਸਥਾਨਕ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪੱਕੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਮਿਲ ਗਈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੁੱਕਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਜੀਠੀਆ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਦੋ ਦੋ ਸਾਬੀਆਂ ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਸਮਰਾ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ੇਖਰ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਜਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੱਕੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਅਦਿੱਸ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਗੋਆ ਸਿਹਤ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਲਵੇ : ਕੇਜਰੀਵਾਲ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ : ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕੌਮੀ ਕਨਵੀਨਰ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈ ਕੇ ਗੋਆ ਵਿਚ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਰੌਲਥ ਇਕੱਠੇ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਗੋਆ ਦੇ ਖਸਤਾ ਹਾਲ ਸਿਹਤ ਮਾਡਲ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੋਆ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰੌਲਥ ਸਿਸਟਮ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਗੋਆ ਸਿਹਤ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਲਵੇ : ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈ ਕੇ ਗੋਆ ਵਿਚ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਰੌਲਥ ਇਕੱਠੇ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਗੋਆ ਦੇ ਖਸਤਾ ਹਾਲ ਸਿਹਤ ਮਾਡਲ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੋਆ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰੌਲਥ ਸਿਸਟਮ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਗੋਆ ਸਿਹਤ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਲਵੇ : ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈ ਕੇ ਗੋਆ ਵਿਚ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਰੌਲਥ ਇਕੱਠੇ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਗੋਆ ਦੇ ਖਸਤਾ ਹਾਲ ਸਿਹਤ ਮਾਡਲ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੋਆ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰੌਲਥ ਸਿਸਟਮ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਗੋਆ ਸਿਹਤ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਲਵੇ : ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈ ਕੇ ਗੋਆ ਵਿਚ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਰੌਲਥ ਇਕੱਠੇ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਗੋਆ ਦੇ ਖਸਤਾ ਹਾਲ ਸਿਹਤ ਮਾਡਲ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੋਆ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰੌਲਥ ਸਿਸਟਮ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਰਾਮ ਮੰਦਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਦਰੀਨਾਥ ਮੰਦਰ 'ਚ ਦਾਨ ਚੋਰੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ : ਬਦਰੀਨਾਥ ਮੰਦਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਸਰਪਾਲੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਚੜ੍ਹਾਏ ਗਏ ਦਾਨ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਾਲ ਭੈਰਵ ਸੈਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੰਜੀਵ ਖੱਤਰ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਬਦਰੀਨਾਥ-ਕੇਦਾਰਨਾਥ ਮੰਦਰ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਰਪਾਲੂਆਂ ਦੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਨਾਲ ਛੱਡਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਸਵੇਰੇ 8 ਵਜੇ ਤੋਂ 8.30 ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਪਰੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੰਦਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਰ ਸੀ ਸੀ ਟੀ ਵੀ ਕੈਮਰਿਆਂ ਦੀ ਫੁਟੇਜ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਤੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਫਨਾ ਕੇ ਉੱਤੇ ਲਵਾਈਆਂ ਟਾਈਲਾਂ

ਆਗਰਾ : ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਗਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਿਕੰਦਰਾ ਬਾਣਾ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗ੍ਰਹ-ਕੋਥਾਉ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦਾ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਫਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਏਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਰਾਜ 'ਤੇ ਪਰਵਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪੱਕਾ ਫਰਸ਼ ਬਣਵਾ ਕੇ ਨਵੀਆਂ ਟਾਈਲਾਂ ਵੀ ਲਗਵਾ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਮਹਿਲਾ ਕਰੀਬ 45 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਪਤੀ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਪੁਲਸ ਕੋਲ ਗੁੰਮਸ਼ੁਦਗੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਪੁਲਸ ਨੇ ਸ਼ਬਦੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਹਿਲਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ 'ਤੇ ਬਾਥਰੂਮ ਦੀ ਖੁਦਾਈ ਕਰਕੇ ਲਾਸ਼ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਲਈ ਹੈ।

ਭਰਤਪੁਰ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ 44 ਸਾਲਾ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਆਗਰਾ ਦੀ ਰੇਣੁਕਾ ਧਾਮ ਕਾਲੋਨੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਰੂਬੀ, ਮਾਂ ਕਮਲਾ ਅਤੇ ਦੋ ਧੀਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਬੀਤੇ 18 ਮਈ ਨੂੰ ਰੂਬੀ ਨੇ ਪਰਵਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਿੰਦਰ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਅਤੇ 26 ਮਈ ਨੂੰ ਸਿਕੰਦਰਾ ਬਾਣੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਗੁੰਮਸ਼ੁਦਗੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹੀ ਕਹਿ ਕੇ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਘਰੋਂ ਕਿਧਰੇ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪੁਲਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਰੂਬੀ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਉਹ ਪੁਲਸ ਨੂੰ ਦੱਖ ਕੇ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਬਰਾ ਗਈ। ਪੁਲਸ ਨੇ ਜਦੋਂ ਰਿਹਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਸ਼ਬਦੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਾਰਾ ਸੱਚ ਉਗਲ ਦਿੱਤਾ।

'ਸਤਲੁਜ' ਨੂੰ ਖਾਲੜਾ ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਹਰੀ ਝੰਡੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ : ਮੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਰਕੁਨ ਸ਼ਹੀਦ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਬੀਬੀ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਖਾਲੜਾ ਨੇ ਵੱਡਾ ਬਿਆਨ ਜਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖਾਲੜਾ ਪਰਵਾਰ ਨੇ ਓ ਟੀ ਟੀ ਪਲੇਨਵਾਰਮ ਜੀ 'ਤੇ ਸਟਰੀਮ ਹੋ ਰਹੀ ਫਿਲਮ 'ਸਤਲੁਜ' ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਲਮ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਦੇ ਜੀਵਨ, ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਮੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਲੜਾਈ 'ਤੇ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬੀਬੀ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਖਾਲੜਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ 'ਜੀ' ਤੋਂ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਇਆ ਵਰਸ਼ਾ ਖਾਲੜਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਹੈ, ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫਿਲਮ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਸਿਆਸੀ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਫਿਲਮ ਦੀ ਅਸਲ ਰੂਪ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ : ਮੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਰਕੁਨ ਸ਼ਹੀਦ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਬੀਬੀ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਖਾਲੜਾ ਨੇ ਵੱਡਾ ਬਿਆਨ ਜਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖਾਲੜਾ ਪਰਵਾਰ ਨੇ ਓ ਟੀ ਟੀ ਪਲੇਨਵਾਰਮ ਜੀ 'ਤੇ ਸਟਰੀਮ ਹੋ ਰਹੀ ਫਿਲਮ 'ਸਤਲੁਜ' ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਲਮ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਦੇ ਜੀਵਨ, ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਮੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਲੜਾਈ 'ਤੇ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬੀਬੀ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਖਾਲੜਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ 'ਜੀ' ਤੋਂ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਇਆ ਵਰਸ਼ਾ ਖਾਲੜਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਹੈ, ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫਿਲਮ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਸਿਆਸੀ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਫਿਲਮ ਦੀ ਅਸਲ ਰੂਪ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਨਮ ਦਿਨ ਦੀ ਪਾਰਟੀ 'ਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਨਾਲ ਸਮੂਹਿਕ ਜਬਰ-ਜ਼ਨਾਹ

ਮੁਹਾਲੀ : ਮੁਹਾਲੀ ਪੁਲਸ ਨੇ 29 ਜੂਨ ਨੂੰ ਖੜਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਦਿਨ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੌਰਾਨ ਸੀ ਟੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਨਾਲ ਸਮੂਹਿਕ ਜਬਰ-ਜ਼ਨਾਹ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੀੜਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ ਇੱਕ ਲਾਈਬੇਰੀਅਨ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਹੈ, ਨੂੰ ਫਰੇਕ ਟੋਰਟਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਨੂੰ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਬਰ-ਜ਼ਨਾਹ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸੋ ਗਈ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦੋਵੇਂ

ਮੁਲਜ਼ਮ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਬ

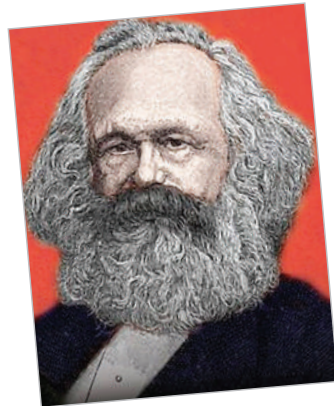

ਮਾਰਕਸ : ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ, ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ (ਆਖਰੀ ਸਫੇ 'ਤੇ)

ਨਵਾਂ ਜ਼ਮਾਨਾ

ਐਤਵਾਰਤਾ

Regd. No : L-4/Pb-JL-0023/2024-26, (R.N.I.)-00068/57

ਜਲੰਧਰ : ਐਤਵਾਰ, 5 ਜੁਲਾਈ 2026

www.nawanzamana.in

ਕੀਮਤ 5.00 ਰੁਪਏ

ਇੱਕ ਤਵਾਇਫ਼ ਦੀ ਨਜ਼ਰ 'ਚੋਂ ਪੜ੍ਹੋ,

ਲਿਖੀ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਸਾਰ।

ਭੁੱਖ, ਮਜ਼ਬੂਰੀ, ਜ਼ਲਾਲਤ, ਤਿਸ਼ਨਗੀ,

ਡਰ ਤੇ ਵਪਾਰ।

- ਤਲਵਿੰਦਰ ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ

[ਨੋਇਡਾ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਵੱਧ ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਹਾਲਾਤ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਲੀਆਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਰਿਪੋਰਟ। ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ 13 ਅਪ੍ਰੈਲ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਜਗਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੌਮਕਾਸੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਸ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ, ਲੇਖਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੰਟਰਵਿਊਆਂ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਮੀਡੀਆ ਕਵਰੇਜ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹੈ।]

13 ਅਪ੍ਰੈਲ 2026 ਨੂੰ ਨੋਇਡਾ ਦੀਆਂ ਲੱਗਭੱਗ 80 ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸੈਂਕੜੇ ਫੈਕਟਰੀ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ, ਇਸ ਵਾਰ, ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਗੇਟਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਏ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹ ਬਾਹਰ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ-ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੇ ਬੰਦ ਗੇਟਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਢੇ ਗੱਤੇ ਦੇ ਪਲੇਕਾਰਡ ਸਨ,

ਕਿਸ਼ਤ-1

ਨਵਜ਼ਰਨ ਕੌਰ, ਅਤੁਲ ਸੂਦ, ਰਾਖੀ ਸਹਿਗਲ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕੋ ਮੰਗ ਲਿਖੀ ਸੀ-ਤਨਖਾਹ 20,000। ਉਥੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਬੇਨਤ ਸਨ, ਨਾ ਝੰਡੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਫਲੈਗ, ਸਿਰਫ਼ ਗੱਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਪਾਨ ਤਖਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਾਅਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਭੁੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲਕੀਰ ਸੀ।

ਦਰਜਨਾਂ ਯੂਟਿਲਿਟੀ ਚੈਨਲਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਮਹੀਨਾ 11,000 ਤੋਂ 13,000 ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਏਨੀ ਘੱਟ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਰੋਟੀ, ਕਿਰਾਇਆ, ਰਸੋਈ ਗੈਸ, ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਫੀਸ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਅਸੰਭਵ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਬੰਦ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਘੰਟਿਆਂਬੱਧੀ ਟ੍ਰੇਡਿੰਗ ਜਾਮ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਮਾਨਸਰ ਸਥਿਤ ਹੋਂਡਾ ਦੇ ਸਕੂਟਰ ਅਤੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨਿਗਮਤ ਪਲਾਂਟ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਤਨਖਾਹ ਵਾਧੇ ਦੀਆਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਥੋਂ ਇਹ ਲਹਿਰ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਮੁੱਜਾਲ ਸ਼ੋਵਾ ਲਿਮਿਟਿਡ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ, ਫਿਰ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੱਕ ਸਤਿਆਮ ਆਟੋ ਅਤੇ ਰੂਪ ਪੌਲੀਮਰਜ਼ ਤੱਕ ਫੈਲ ਗਈ ਅਤੇ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੱਕ ਚਿਚਾ ਗਲੋਬਲ ਅਤੇ ਮਾਡਲਆ ਵਰਗੀਆਂ ਗਾਰਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ।

ਮਾਨਸਰ ਵਿੱਚ ਚਿਚਾ ਗਲੋਬਲ ਦੀਆਂ ਛੇ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਵੀ ਬਾਹਰ ਆ ਗਏ। ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2026 ਨੂੰ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਇਹ ਸੋਧ ਪਿਛਲੇ ਲੱਗਭੱਗ 11 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਆਮਲ ਸੋਧ ਸੀ।

2016-2026 ਦੌਰਾਨ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚ-ਕੁਸ਼ਲ (Highly Skilled) ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਲਈ ਘੱਟ-ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ :

ਸਾਲ	ਘੱਟ-ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ
2016	10,300.14
2017	10,567.85
ਜਨਵਰੀ 2018	10,845.27
ਜੁਲਾਈ 2018	10,901.52
2019	11,266.23
ਜੁਲਾਈ 2021	12,511.65
ਜਨਵਰੀ 2023	13,442.82
2024	13,041.30
ਜਨਵਰੀ 2025	14,367.21
ਜੁਲਾਈ 2025	14,389.52
2026	19,425.85

ਜਾਹਰ ਹੋ, ਲੱਗਭੱਗ 35 ਫੀਸਦੀ ਵਾਧੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਪ੍ਰੈਲ 2026 ਵਿੱਚ ਉੱਚ-ਕੁਸ਼ਲ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਘੱਟ-ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਵੀ 20,000 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਇਸ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨੋਇਡਾ ਵਿੱਚ ਚਿਚਾ ਗਲੋਬਲ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ (ਇਹ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਹਨ) ਅਤੇ ਮਦਰਸਨ ਸ਼ਮੀ ਵਾਇਰਿੰਗ (ਇੱਕ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਪਾਰਟਸ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਫਰਮ) ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਚਿਚਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰਾਮ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ 13 ਅਪ੍ਰੈਲ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇਹ ਲਾਮਬੰਦੀ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਇਹ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੰਚਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੁਝ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭੜਕ ਗਈ ਸੀ। ਭੁੱਖ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਬੇਰੂਖੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਹੋ ਕੇ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਅੰਦੋਲਨ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਬੰਧਤ ਸੈਕਟਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੀ ਇਸੇ ਆਰਥਿਕ ਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਭੋਗ ਰਹੇ ਸਨ।

13 ਅਪ੍ਰੈਲ : ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਹੋਇਆ

13 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸੈਕਟਰ 62 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ, ਪਰ ਛੇਤੀ ਹੀ ਇਹ ਅੰਦੋਲਨ ਨੋਇਡਾ ਦੇ ਹੋਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਆਦਾਜ਼ਾਈ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਿਆ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਖ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਭੜਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਜ਼ 2 ਵਿਚਲੇ ਹੌਜ਼ਰੀ ਕੰਪਲੈਕਸ ਅਤੇ ਮਦਰਸਨ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਇਲਾਕੇ, ਸੈਕਟਰ 60 ਦੇ ਨੇੜੇ ਮੋਟਰ ਵੀਹੀ, ਸੈਕਟਰ 63, ਸੈਕਟਰ 15 ਅਤੇ ਵੇਜ਼ 1 ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਦੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨੋਇਡਾ ਵਿੱਚ 83 ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲੱਗਭੱਗ 42,000 ਮਜ਼ਦੂਰ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਰੱਖੀਆਂ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਸਨ, ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਈ ਚੌਕਾਂ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਟੈਂਕਾਂ ਜਾਮ ਲੱਗ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ੂਰ ਵਿਹਾਰ ਰਾਹੀਂ ਨੋਇਡਾ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਜੋੜਦੀ ਮੁੱਖ ਦਾਦਰੀ ਰੋਡ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

ਪੁਲਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪੰਚਰਾਸ਼ਮੀ ਅਤੇ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਤੋੜ-ਫੋੜ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੀੜ ਨੂੰ ਤਿੰਨ-ਚਾਰ ਬਿੰਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਥਰੂ ਗੈਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਗੱਤਮ ਭੁੱਖ ਨਗਰ ਦੇ ਪੁਲਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹਿੰਸਕ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਗਲਨੀ ਹੋਈ, ਉਥੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਹੇਠ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਅਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਬਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ।

ਨੋਇਡਾ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 80 ਤੋਂ ਵੱਧ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ, ਪੁਲਸ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਵੀ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹਿੰਸਕ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੁੱਖਧਾਰਾ ਦੇ ਮੀਡੀਆ (Mainstream Media) ਦੀ ਕਵਰੇਜ਼ ਖੁੱਭੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਕੇਂਦਰਿਤ ਰਹੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸੀਮਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਚਿਹਰਾ ਬਣਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬਲਦੇ ਹੋਏ ਵਾਹਨਾਂ, ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਬੇਰੀਕੇਂਡਾਂ ਅਤੇ ਝੜਪਾਂ 'ਤੇ ਉਹੀ ਇੱਕ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦਿਖਾ ਕੇ, ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਚੈਨਲਾਂ ਨੇ ਅਸਲੀਅਤ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਵਿਆਪਕ ਆਰਜ਼ਾਕਾਰ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਬਲਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋੜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਇਸ ਸਨਮਨੀਖੇਪ ਕਵਰੇਜ ਨੇ

ਨੋਇਡਾ ਦਾ ਮਜ਼ਦੂਰ ਅੰਦੋਲਨ

ਭੁੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਖਿੱਚੀ ਲਕੀਰ

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਰਾਜਕਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਤਮਾਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਾਪਾਨ ਮੰਗਾਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪੀੜਤ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਬਰਨਾਮਾ ਭੀੜ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੂਰੇ ਐੱਨ.ਸੀ.ਐੱਮ (NCR) ਨੂੰ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਲਿਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਖੇੜਤਾ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਇਸ 'ਅਪਰਾਧਿਕਤਾ' ਨੂੰ ਨੇੜਲੇ ਪੇਸ਼ ਸੈਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮੱਧ-ਵਰਗੀ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀਆਂ ਅਵਧਾਨਾਂ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨੇ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਰੋਜ਼ੀਠੇ ਵੱਲਫੇਅਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (RWA) ਦੇ ਵੱਟਸਐਪ ਗਰੁੱਪਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮੈਸੇਜ (ਸੰਦੇਸ਼) ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 'ਗੁੱਧ ਭੁੱਖ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਭੀੜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਟਦੀ ਅਤੇ ਅਗਲਨੀ ਕਰਨ ਆ ਗਈ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?' ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੈਸੇਜ ਜਮਾਤੀ ਪੱਖਪਾਤ (Class Prejudice) ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਫੈਲੇ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਦੇ ਮੀਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਅਰਾਜਕਤਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਸਨ। ਹੰਗਾਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਭੀੜ ਅਤੇ ਅਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਨੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿੰਸਕ ਮੰਨਣ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਡਰਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਜ਼ਤਦਾਰ ਸਹਿਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕਬਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਜਮਾਤ ਵਿਚਕਾਰ ਨੇੜਿਕ ਪਾਠਾਂ ਹੋ ਗਏ।

ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਤਸਵੀਰ ਸੁਤੰਤਰ ਮੀਡੀਆ ਪਲੇਟਫਾਰਮਾਂ ਅਤੇ ਯੂਟਿਲਿਟੀ ਚੈਨਲਾਂ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ। ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਖਧਾਰਾ (ਗੋਦੀ) ਮੀਡੀਆ ਨੇ ਕੁਝ ਝੜਪਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਥੇ ਕਈ ਸੁਤੰਤਰ ਚੈਨਲਾਂ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਸਨ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਲ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਜ਼ਮੀਨੀ ਇੰਗਰੇਟਿੰਗ ਰਾਹੀਂ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ, ਭੁੱਖ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਬੇਰੂਖੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫੈਕਟਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕੁਚਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ 'ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਾਂਗ' ਸਲੂਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਬੋਲ ਰਹੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪੁਰਾਣੇ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਆਗੂ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਬੁਲਾਰੇ ਸਨ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਸਾਧਾਰਨ ਮਜ਼ਦੂਰ ਸਨ-ਅੱਗਤਾਂ ਅਤੇ ਮਰਦ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਜਵਾਨੀ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਹੀ ਸਨ। ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਗੁੱਸਾ, ਬਕੇਵਾਂ ਅਤੇ ਲੋਥੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਪੀੜ ਸਾਫ਼ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੋਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿੱਤ-ਪੁੱਤੀ ਦਿਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਲਾਲਤਾਂ ਬਾਹਰ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਹ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਰੁਕ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੋਲਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਾਲਾਤ ਸਾਫ਼ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭੁੱਖਮਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ, ਟਾਰਗੇਟ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਦੇ ਦਬਾਅ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅੱਤਿਆਚਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਟਾਰਗੇਟ ਪੂਰੇ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਮੰਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਾਹਵਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਅਤੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਟਾਰਗੇਟ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਸਨ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਰੁਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿਚ ਭੁੱਖ ਵੀ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਰਹੀ ਹੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਪੀੜ ਸੀ, ਜਿਹੜੀ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਹ ਇੱਕ ਅੱਖੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨ ਵਿੱਚ 14, ਕਦੇ-ਕਦੇ 16 ਘੰਟੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਏ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਓਵਰਟਾਈਮ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ, ਪਰ ਅਕਸਰ ਉਸ ਦਾ ਸਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਨਾ ਤਾਂ ਦੁੱਗਣੀ ਦਰ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਮਿਲਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ। ਕਈ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੇਲਰੀ ਸਲਿੱਪਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦਾ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਆਈ ਸੋਜ ਅਤੇ ਨਿੱਤ ਦੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਸੀ। ਕੰਮ ਹੌਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਗ਼ਾਲ਼ਾ ਸੁਣਨਾ ਸੀ; ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਤੁਰਾਕੀ ਥਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮ 'ਤੇ ਪੁੱਜਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਭਰਨੇ ਹੀ ਸਨ। ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦੀ ਮਹਿੰਗਾਈ ਨੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਸੋਈ ਗੈਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਿਲੰਡਰ ਲਈ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਵੀ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਸਕਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਲਗਾਤਾਰ ਹਰ ਮਹੀਨੇ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਦਰਦਨਾਕ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਖਰੀਦੀਏ, ਕੀ ਟਾਲੀਏ ਅਤੇ ਕੀ ਚੁੱਪਚਾਪ ਸਹਿ ਲਈਏ।

ਕਈਆਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਆਏ ਸਨ ਕਿ ਸਮਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬੜੀ ਸਥਿਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ, ਪਰ ਉਹ ਉਮੀਦਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਝਲਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਟੁੱਟ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ-ਲੰਬੀਆਂ ਸ਼ਿਫਟਾਂ, ਅਧੂਰੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ, ਹਰ ਸਮੇਂ ਅਪਮਾਨ, ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਬੇਅੰਤ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਹੇਠ। ਕਈਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬਰ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹ ਟੁੱਟਣ ਦੀ ਕਗਾਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਉਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਸਨ : 'ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਸੋ ਬਾਹਰ ਹੋ, ਅਬ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ'।

ਲਗਾਤਾਰ ਹੁੰਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਅਤੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਸੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਝਲਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਪਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਢਾਹ-ਢੇਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਪਾਰਨ ਬੁਖਾਰ, ਸੱਟਾਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਕੁ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨਾ ਵੀ, ਪੂਰੇ ਘਰ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਸਕਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿੱਛ ਦਾ ਘਰ-ਬਾਰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ : ਘਰ ਛੱਡ ਕਰਕੇ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਕੋਲੋਂ ਪੈਸੇ ਮੰਗਣੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਬਣਨ ਲਈ ਉਹ ਕੁਝ ਛੱਡ ਕੇ ਆਏ ਸਨ। ਕਈ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਰਥਿਕ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਭੁੱਖ ਅਪਮਾਨ ਅਤੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਸੱਟ ਵਜੋਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ : 'ਮੰਮੀ ਕੇ ਕੋਸੇ ਬੁਝਾਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ? (ਮੰਮੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸੀਏ ਕਿ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?) ਵਾਰ-ਵਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਇਸੇ ਡਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰੀ, ਇੱਕ ਹਾਦਸਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਖਰਾਬ ਹਫ਼ਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹੀਨਿਆਂ ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਮਤ ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਬਲਕਿ ਅੱਦਾਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਟੁੱਟਣ ਦੀ ਅਹਿਸਾਸ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਸਿਰਫ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਮਟ ਗਿਆ ਸੀ: ਬਸ ਹਮਾਰੀ ਤਨਖਾਹ ਬੜ੍ਹਾ ਦੇ (ਬਸ ਆਂਡੀ ਤਨਖਾਹ ਵਧਾ ਦਿਉ)।

ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲੱਗਭੱਗ ਜਿਉਂਦੀਆਂ ਚਲੀਆਂ ਚਲੀਆਂ ਹਨ। ਕਈਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਦੋ, ਤਿੰਨ, ਚਾਰ ਤੱਕ ਇੱਕੋ ਪੈਸੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕੋ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧਾ (increment) ਮਹਿਜ਼ 29 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ-ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਰਮ ਰਿਸ਼ਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਉਹ ਮਜ਼ਾਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸਲ ਅਪਮਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਵਾਧੇ ਦੀ ਨਿਗੂਣੀ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਇਸੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਵਧ ਗਈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਲੱਗਭੱਗ ਉਸੇ ਥਾਂ ਖੜੀ ਰਹੀ।

ਕਈ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਿਹਤਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੱਪੜਾ ਉਦਯੋਗ ਤੋਂ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਕੱਪੜਾ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ। ਉਹ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਬਦਲਦੇ ਰਹੇ, ਪਰ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਸਗੋਂ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਵੀ ਉਭਰੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਤਜਰਬੇ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਮਿਲਦੀ ਸੀ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੁਨਰ ਦੀ, ਬਲਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੀ ਫਸ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ, ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਸਲ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸਕੇ।

ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਅਪਮਾਨ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਸ਼ਿਫਟ ਖਤਮ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿਉ, ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਟਾਰਗੇਟ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਘੰਟੇ ਕੰਮ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਤਾਂ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਦਿਉ। ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇਹ ਗੱਲ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ, ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਇੱਕੋ ਸੀ। ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀ ਕਦਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਹਿਣਾਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦਾ। ਜਿਸ ਪਲ ਉਹ ਦਿਨ ਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਉਸੇ ਪਲ ਉਹ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ

'ਕੱਢੇ ਜਾਣ' ਦੇ ਡਰ ਹੇਠ ਜਿਉਣ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਸਾਫ਼ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਨਾਲ ਹੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਵੀ ਡੂੰਘੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਿਤੇ ਵੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪਿਛੋਕੜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਮੌਜ਼ ਦਾ ਵੀ, ਜਿੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦਾ ਸਬਰ ਜਵਾਬ ਦੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿਣ ਲੱਗ ਪਏ : 'ਐਸੇ ਬੋਝਾ ਹੋਤਾ ਹੈ, ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਬਸ ਯਹੀ, ਨਿਕਲ ਜਾਓ, ਨਿਕਲ ਜਾਓ'। (ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਦਾ ਇਨਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਈਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਏ ਕਿ ਨਿਕਲ ਜਾਓ, ਨਿਕਲ ਜਾਓ?)

ਕਈ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆਂ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਾਧਨ ਵੀ ਖੋਹ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ; ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਗੇਟਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਆਪਣੇ ਫੋਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਹ ਚਾਹ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਜਾਂ ਪਾਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਸ ਰੁਪਏ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਜਰਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਰਾਬਤਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪੈ ਰਹੀ ਸੀ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਕਰ ਵੀ ਉਪਲੱਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਸਾਮਾਨ ਬਾਹਰ, ਸੜਕ ਕਿਨਾਰੇ, ਅਣਜਾਣ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਛੱਡਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਲੱਗ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਲਗਾਤਾਰ ਹੁੰਦੇ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਲੜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਰਾਦਰ ਸਿਰਫ਼ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹਾਂ ਜਾਂ ਲੋਥੇ ਕੰਮ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੋਜ਼ ਦੀਆਂ ਪਾਥੇਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀ: ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਰਹਿਣਾ, ਗਾਲ਼ਾ ਸੁਣਨਾ, ਬੁੱਕ ਨਾ ਮਿਲਣਾ, ਬੈਠਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਾ ਮਿਲਣਾ, ਆਪਣੇ ਸਾਮਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਗ੍ਹਾ ਤੱਕ ਨਾ ਮਿ

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਚਲਦੀਆਂ ਸਿਆਸਤੀ ਚਾਲਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ

ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਥਿਤੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹਾਲੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ। ਲਗਭਗ ਹਰ ਕੋਈ ਏਨੀ ਗੱਲ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੋਟਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕੋਈ ਰਾਜਨੀਤਕ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਜਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਹਾਲਾਤ ਨਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਜਪਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਿੱਛੇ ਖੜੇ ਗਾਠਗੀ ਸੋਢਿਅ ਸੇਵਕ ਵਜ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਲਈ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਹਰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪਿਛਲੇ ਅੰਤਿਮੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਰਾਮ ਮੰਦਰ ਲਈ ਰਾਮ ਰੱਖ ਬੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਚੜ੍ਹਤ ਖੜੱਲ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਓਥੇ ਇਸ ਵਕਤ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਉਲਝਦੇ ਪਾਣੀ ਵਾਲੇ ਸਾਬਤ ਤੋਂ ਸ਼ਕਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਮਾਹਰ ਇਸ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਹੁਣੇ ਪਾੜੇ ਵਰਗਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਵਜ਼ਨ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਜਿਹੌ ਜਿਹੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਵੱਲੋਂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੰਦੇ ਫਿੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਖੇੜ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹੋ ਗੁਨਾਹ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਸਿਰ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਜਪਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੋਣਾਂ ਹੁਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਸਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੇਦ ਵਿਚਲੀ ਸਥਿਤੀ ਉੱਤੇ ਨਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਖੁਸ਼ਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਰਾਜ ਅਗੇਤੋਂ ਲਾਂਬੇ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਜਾਣ।

ਫਿਰ ਵੀ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਇਹ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਸਮਝ ਕੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੋਵਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹਾਲੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਉੱਚ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਨੌਕ-ਵਜਾ ਕੇ ਪਰਥ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿੰਤੂ ਕਰਨ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਭਾਜਪਾ ਜਿੱਦਾਂ ਪਾਕੇ ਹੱਥੋਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਰਗਾ ਮੰਨਦੀ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਵਕਤ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਅਮਨ-ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰਾਮ ਮੰਦਰ ਦੇ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਦੀ ਚੋਰੀ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਕਾਰਨ ਉਸ ਲਈ ਸੁਖਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਪੰਜਾਬ ਤੱਕ ਵੀ ਬੇਸ਼ੱਕ ਪੈਂਦਾ ਦਿੱਸਦਾ ਹੋਵੇ, ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਹੈ ਕਿ ਓਨਾ

ਕਦੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰੀਲਿਆਂ ਦਾ ਵਨਦੁਰਗ ਸੀ, ਕਾਹਨੂੰਵਾਨ

“ਪੰਜਾਬ ਕੋਝ, ਜਿਲਦ ਪਹਿਲੀ” ਦੇ ਪੰਨਾ 572 ’ਤੇ ਦਰਜ ਹੈ, “ਕਾਹਨੂੰਵਾਨ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਇਕ ਪਿੰਡ (ਦਲਦਲੀ ਵਸੋਬ) ਹੈ। ਕਾਹਨੂੰਵਾਨ ਦੇ ਨਾਂਅ ’ਤੇ ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਛੱਡ (ਦਲਦਲ) ਦਾ ਨਾਂਅ ਵੀ ਕਠਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਹਿਮ ਕਾਰਜ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਮੁਸੀਬਤ ਪੈਣ ’ਤੇ ਸਿੰਘ (ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਦਾ ਛਾਪੇ ਦੇ ਨਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਸੰਘਣਾ ਜੰਗਲ (ਪੱਠੇ, ਸ਼ਿਕਾਰ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਤੇ ਗੁਰੀਲਾ ਲੁਕਣਗਾਹ) ਸੀ। ਇਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਵਨਦੁਰਗ (ਜੰਗਲੀ ਕਿਲ੍ਹਾ) ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਇਮਾਰਤਾਂ

ਪਿੰਡ ਵਸਿਆ-੪3 ਵਿਜੇ ਬੰਬੋਲੀ

ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ਾਹ ਬੁਰਹਾਨ ਦਾ ਅਰਬਾਹ, ਬੇਰਾਗੀ ਮੰਦਰ, ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਮੰਟ ਅਤੇ ਜੋਗੀ ਮੰਦਰ ਵਰਨਣਯੋਗ ਹਨ।”

ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ’ਚ ਇਸ ਸਥਾਨ ਦੀ ਉੱਘਤਾ ਦਲਦਲੀ, ਕਾਨਿਆਂ ਦੇ ਬਣ ਵਜੋਂ ਸੀ। ਮੌਖਿਕਤਾ ਅਨੁਸਾਰ “ਕਾਹਨੂੰਵਾਨ” ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਥਾਤਾਂ ਦੇ ਜਮਾਂਜੋੜ ਤੋਂ ਉਗਰਿਆ ਸੀ: ਇੱਥੇ ਅਤੇ “ਕਾਨਿਆਂ” ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਵਾਲਾ “ਬੀਅੰਆਲੀ” ਛੱਡ (ਜਲ ਪਿੱਤਾ), ਭਾਵ: ਕਾਨਿਆਂ ਦਾ ਵਾਨ (ਜੰਗਲ) ਕਾਹਨੂੰਵਾਨ। ਉੱਚ: ਇਖਤੀ ਕਨੱਸੇਅ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, “ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਰਮੇ ਰਾਜਾ ਕਨਵਾਣ” ਜਿਹੜਾ ਕਿ “ਹਰਚਾਰ ਰਾਜਪੂਤ ਘਰਾਣੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਪਠਾਣ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇਹ ਜਾਂਗਲੀ (ਬੀਅੰਆਲੀ) ਯੂਨੀਤਕ ਚਿੱਤਾ ਆਇਆ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੰਜ, “ਕਨਵਾਣ” ਅਤੇ “ਵਾਨ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਜਮਾਂ-ਜੋੜ ਤੋਂ “ਕਾਹਨੂੰਵਾਨ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਹੋ ਗਈ। ਪਿੱਲ-ਪਲੱਕੜਿਆਂ ’ਚ ਇੱਥੇ ਹਿੰਦੂ ਭਾਰੂ ਹਰ ਪਹਿਲੇ ਹੀ 1525 ਨੂੰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਇਸ ਪਾਸਿੱਓ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਖੇਤਰ ਸਮਾਂ-ਦਰ-ਸਮਾਂ ਮੁਗਲਾਂ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਹਾਂ; ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਾਹਨੂੰਵਾਨ ਸਮਰਾਟ ਅਤੇ ਕਾਨ-ਪਸੰਦੀਆਂ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਇੱਥੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਉਸਾਰੀਆਂ ਵੀ ਕਰਵਾਈਆਂ। ਪੰਤੂ ਇਸ ਥਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਅਦਾ ਉੱਘਤਾ ਸਿੱਖ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਬਣੀ।

ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਨਸਲਕੁਸ਼ੀ ਸੰਦਰਭ, ਦੋ ਘੱਲੂਕਾਰੇ ਬੜੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਦਰਦਨਾਕ ਹਨ, “ਛੋਟਾ ਘੱਲੂਕਾਰਾ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਘੱਲੂਕਾਰਾ”। ਵੱਡਾ ਘੱਲੂਕਾਰਾ, 5 ਫਰਵਰੀ 1762 ਨੂੰ, ਮਾਲਕੋਟਲੌਂ ਲਾਗੇ “ਰੁੱਖ-ਹੀੜੀ” ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਅਬਦਾਲੀ ਦੇ ਫੌਜੀ ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ ਚਰਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰੀਬ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ, ਜ਼ਿਅਾਦਾਤਰ ਬੰਬੇ, ਅੰਬਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਬਯ ਕਿਲਕ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। “ਛੋਟਾ ਘੱਲੂਕਾਰਾ”, ਜਿਹੜਾ 17 ਮਈ 1746 ਦੇ ਦਿਨੀਂ, ਲਗਾਤਾਰ ਕਰੀਬ ਇੱਕ ਸਾਲ, ਕਾਹਨੂੰਵਾਨ ਦੇ ਛੱਡ, ਜੰਗਲ ਅਤੇ ਦਲਦਲ ਵਿੱਚ ਅਫਗਾਨੀ-ਦੁਰਾਨੀ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਲਖਪਤ ਰਾਏ ਅਤੇ ਮੁਲਤਾਨੀ ਫੌਜਾਂ ਸਮੇਤ ਲੱਗਭੱਗ ਦਸ-ਥਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

ਪੰਤੂ ਭੂਗੋਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਾਹਨੂੰਵਾਨ ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਜਲ ਲਬਝੀ ਛੱਡ। ਮਿੱਤੀ ਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਜਮਾਂ-ਜੋੜ ਜਾਂ ਸੰਯੋਗ ਨਾਲ ਬਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਣੀਕਤਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ “ਸਿੱਲੀ ਮਿੱਤੀ” ਜਾਂ “ਵੈੱਟ ਲੈਂਡ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵੀਂ, ਇਸ ਨੂੰ ‘ਦਲਦਲ’, ‘ਸਲੂਬੀ ਧਰਤੀ’, ‘ਜਿਲੁਣ’, ‘ਝੰਬ’, ‘ਨਮ ਧਰਤੀ’ ਤੇ ‘ਛੱਡ’ ਦੇ ਨਾਂਅ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵਰਾਦੇ ਪਾਣੀਆਂ, ਨਦੀਆਂ, ਅਧਾਰਿਤ ਬਣੀ ਵੱਡੀ ਦਲਦਲ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਾਂਅ ‘ਜਲਗਰਾ’ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਜੀਵੰਤ ਸਮੱਸਲਾ ‘ਚ ਬੜੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੈ। ਜਲਗਰ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟਰਾਬ ਉਹ, ਨੀਵਾਂ, ਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਸਤ੍ਹਤ ਉੱਚਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਜਮਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜਾਂ ਸਾਰਾ ਸਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉੱਥੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਦਾ ਤਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਾਂ, ਅਰਥਾਤ: ਜਲਗਰਾਂ ਅਤੇ ਦਿਨਹਾਂ ਦੀ ਮੀਂਤਾਤ-ਥਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਦਿਨਹਾਂ ਦੀ ਮੌਸਮਾਂ ਅਤੇ ਜੀਵਾਨ-ਸੰਘਰ ਨੂੰ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਤਾਂ ਬਿੱਲਕੁਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਛੱਡਾਂ, ਜਿਹੜੀਆਂ, ਇਸ ਧਰਤੀ ’ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ, ਦੋਵਾਂ ਲਈ, ਬਰਸਾਤੀ ਜੰਗਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਸਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਖੀ ਅਤੇ ਉਪਜਾਊ ਵਾਤਾਵਰਣੀ ਪ੍ਰਥੇ ਹਨ, ਵੀ ਵੱਡੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮਾਰ-ਮੁਕਾਬਲੇ ਜਾਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੋਲੇ-ਪੈਂਪੇ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਦੇ। ਪੌਦਿਆਂ ਅਤੇ ਦੇਸੀ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਪੰਛੀਆਂ

ਦੋਥੇ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ, ਜਿੰਨਾ ਓਥੇ ਪੈਣ ਵਾਲਾ ਸੁਣੀਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਰ ਐੱਸ ਐੱਸ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦੇ ਪਰਦੇ ਹੇਠ ਆਪਣੀ ਬਣਾਈ ਪਾਰਟੀ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਰਾਮ ਮੰਦਰ ਦੇ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਦੀ ਚੋਰੀ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਆਰ ਐੱਸ ਐੱਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਕੇ ਜਾਂਚ ਵਾਸਤੇ ਭੇਰੇਸ਼ਾ ਦੇਣਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਰਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਅਸਠਨ ਅੰਦਰ ਲਾਈ ਗਈ ਇਸ ਸਨ੍ਰ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਓਥੋਂ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੌੜਤਾ ਵਰਤ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੁੱਠਾ ਮੋੜਾ ਤੇ ਸਕਤਰੇ।

ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਸਰਗਰਮੀ ਇੱਕਦਮ ਤੇਜ਼ ਹੋਈ ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਰਾਜਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਚੱਲਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ। ਬੀਤੇ ਦਿਨੀਂ ਨਾਲ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚਲਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਏਥੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਿੱਖ ਚਿਹਰਾ ਅੱਗੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਿੱਖ ਚਿਹਰਾ ਕੋਣ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਦਲਿਤ ਆਗੂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਗਵਾਨੂੰ ਬਣਾ ਕੇ ਏਥੇ ਚੋਣ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਚਾਲ ਚੱਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਆਸੀ ਚਰਚਿਆਂ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕਾਂਗਰਸ ਵਾਲੀ ਕਮਾਂਡ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਇਆ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰ ਚੁੱਕਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਸਿੱਖ ਚਿਹਰੇ ਵੱਜੋਂ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲ ਸਿਰਾਹੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲੱਗੇ। ਦਲਿਤ ਆਗੂ ਵਜੋਂ ਜਾਂਦੇ ਉਸ ਆਗੂ ਨੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੀਡੀਏ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚੱਲੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿੱਦੇਸ਼ਾ ਸੂਈ ਕੁਝ ਹਰਨਾਂ ਵੱਲ ਘੁੱਮਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਤੀਰਥੀ ਕਿ ਉਸ ਕਾਂਗਰਸੀ ਦਲਿਤ ਆਗੂ ਦੇ ਪਿੱਛਲੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਖੁਭ ਨਹੀਂ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਗੂ ਵੱਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਭਾਜਪਾ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਮੀਡੀਏ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਲੱਗੀ, ਉਲਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੀਡੀਏ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਰਾਹੀਂ ਦੋਵਾਂ ਸ਼ੁਰਲੀਆਂ ਛੱਡਣ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਟੋਟੀਯੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਿੱਦਾਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੇਖਣ ਮਗਰੋਂ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਸ਼ੁਰਲੀਆਂ ਕੋਕ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਦੂਸਰਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਜਾ ਕੇ ਹਰ ਰਾਜ

ਰਾਜਨੀਤੀ/ਚਲੰਤ ਮਸਲੇ

ਟ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਜਤਿੰਦਰ ਪੰਨੂੰ

ਕਰਦੀ ਪਾਰਟੀ ਕੀਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹੋ ਕੁਝ ਇਸ ਵੇਲੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਵਾਅਦੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਚੋਤੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕੀਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅੰਗੜ-ਪਿੱਛੜ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿੱਲੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਹਾਲੇ ਪੁਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਚੱਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਕਿ ਅਗਲੇ ਵਾਅਦੇ ਉੱਪਰ ਅਮਲ ਹੁੰਦਾ ਸੁਣਨ

ਟ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਜਤਿੰਦਰ ਪੰਨੂੰ

ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਖਿਲਾਵ ਕਈ ਪਸਿਆਂ ਤੋਂ ਹਮਲਾਵਰ ਮੁਹਿੰਮ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਜੜ੍ਹਾਂ ਟਿਕਾਉਣ ਦੇ ਆਹਰ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਉਹੋ ਕੁਝ ਹੈ, ਜੋ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਜਾਂ ਕਾਂਗਰਸ ਵਾਲੇ ਕਰਦੇ ਆਂਦੇ ਸਨ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਇਸ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਵੱਟੀ ਬੈਠੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਚੋਣ ਨੇੜੇ ਆਈ ਤਾਂ ਜਿੰਦਾਂ ਬਿਹਾਰ ਤੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਚਾਨਕ ਕੇਂਦਰੀ ਖ਼ਬਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਏਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਗ਼ਰਾਂਤਾਂ ਦਾ ਛੱਟਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦੇ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗੱਠੇ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਲਟਾਈ ਜਾ ਸਕੇ। ਪੰਜਾਬ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਵੱਡੇ ਆਗੂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ ਜਾਣ ਉੱਤੇ ਡੇਰਭਰੀ ਮੁਸ਼ਰਰਾਹਟ ਨਾਲ ਹਰ ਸਵਾਲ ਟਾਲਣ ਦੇ ਮਾਹਰ ਹਨ।

ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਆਗੂ ਇਸ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਇਹ ਗੱਲ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਇਹ ਆਖਰੀ ਹੀਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਓਦੋਂ ਹੀ ਸਮਝ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਚੋਣ ਐਲਾਨ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ ਇਹ ਐਲਾਨ ਪੜ੍ਹ-ਸੁਣ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਅੱਧ ਜੁਲਾਈ ਵਿੱਚ ਦੱਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਮੌਕੇ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਓਦਾਂ ਦੀਆਂ ਛੋਟਾਂ ਵੰਡ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਉੜੀਆਂ ਵੰਡਣਾ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਬਾਕੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਖਿਲਾਵ ਸਟੋਰਜਾਂ ਬੱਠਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਦਚਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਂ ਬਾਪ-ਦਾਦੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਾਂਗਰਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੁਝ ਆਗੂ ਵੀ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਵਿਚਲੇ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂਆਂ ਨਾਲ ਵੇਲੇ-ਕੁਵੇਲੇ

ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਸ਼ਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਛੱਡ ਬਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮੋਦੀ ਦੀ ਅੱਧ ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਗੋਲੀ ਮੌਕੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕੁਝ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂ ਸੁਚੇ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਕਮਾਲ ਦਾ ਫੁੱਲ ਆਪਣੀ ਜੋਬ ਉੱਤੇ ਤਮਗੇ ਵਾਂਗ ਲਟਕਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹਕੀਕਤ ਪੁੱਛੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਾਫ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੱਜ ਦੀ ਘੜੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਹਕੂਮਤ ਚਲਾ ਰਹੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਧਿਰ ਲਈ ਆਮ ਲੋਕ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਨਾਂਅ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਡੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਜਿਸ ਖਿੱਚਾਟਾਣ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਧਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਗਾਏ ਦਿੱਤੇ, ਇਹ ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਜੜ੍ਹੀਂ ਬਹਿੰਦੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣਾ ਛਲ-ਹੀਣ ਰੁੱਖ ਨਾਲ ਟੰਗੇ ਹੋਣ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਿੱਧਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਾਰਟੀ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੰਦਾਂ ਦੀ ਦਰਾਸ਼ਨਿਕਤਾ ਘੱਟਦਾ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭੁਲੇਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਵਰਗੇ ਕਈ ਹੋਰ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂ ਵੀ ਸਿਆਸਤ ਦੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਟੱਪ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਅਜੋਕੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੋਈ ਇੱਕ-ਅੱਧ ਨਹੀਂ, ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਚੋਰ ਹੈ ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵੀ ਬਹੁ-ਭਾਂਤੀ ਕਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਾਰਮਿਕ ਮੁੱਦਿਆਂ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦੋ ਥਾਂਈਂ ਵੰਡੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਸ ਪਾੜੇ ਨੂੰ ਮੋਟਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸਿਆਸੀ ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਮਾਰਰ ਬਜ਼ਰਗ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਵਾਂਗ ਰੱਸਿਆ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰੀਂ ਖੁਦ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੋਵਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਬੇਰੀ ਹੋਰਾਂ ਲੱਮ ਪਏ ਸੁਸਤੀ ਕਰ ਬੰਦੇ ਵਰਗੀ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬੇਰ ਤਿੱਗਿਆ, ਸਿੱਧਾ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਪਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਗੁੱਸਿਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮੁਲਤ ਦੀ ਝਾਕ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਕਾਰਨ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿਆਸੀ ਮਾਹਰ ਇਸ ਵਾਰ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਲੇਖੇ-ਜੋਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਬੋਲ਼ਤੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਪਿੜ ਕੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ, ਕਾਂਗਰਸ ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਮਾਹਰਾਂ ਦੇ ਹੋਣੇ ਤੋਲ-ਤੁਲਾਵੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਗਲੇ ਨਹੀਂ ਭਾਜਪਾ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੋੜਾ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਚੁਸ਼ਤ ਚਾਲ ਖੇਡ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਧਿਰਾਂ ਬੱਦਲ ਕੇ ਰਹਿ ਜਾਣ। ਬਾਕੀ ਧਿਰਾਂ ਵਾਲੇ ਅਗੂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਠੀ

ਸੁਣ ਮਾਂਦਰੀਆ ! ਸਰਪ ਡੰਗਣ ਨੂੰ ਫਿਰਦੇ ਨੇ

“ਪੰਜਾਬ ਕੋਝ, ਜਿਲਦ ਪਹਿਲੀ” ਦੇ ਪੰਨਾ 572 ’ਤੇ ਦਰਜ ਹੈ, “ਕਾਹਨੂੰਵਾਨ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਇਕ ਪਿੰਡ (ਦਲਦਲੀ ਵਸੋਬ) ਹੈ। ਕਾਹਨੂੰਵਾਨ ਦੇ ਨਾਂਅ ’ਤੇ ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਛੱਡ (ਦਲਦਲ) ਦਾ ਨਾਂਅ ਵੀ ਕਠਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਹਿਮ ਕਾਰਜ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਮੁਸੀਬਤ ਪੈਣ ’ਤੇ ਸਿੰਘ (ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਦਾ ਛਾਪੇ ਦੇ ਨਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਸੰਘਣਾ ਜੰਗਲ (ਪੱਠੇ, ਸ਼ਿਕਾਰ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਤੇ ਗੁਰੀਲਾ ਲੁਕਣਗਾਹ) ਸੀ। ਇਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਵਨਦੁਰਗ (ਜੰਗਲੀ ਕਿਲ੍ਹਾ) ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਇਮਾਰਤਾਂ

ਪਿੰਡ ਵਸਿਆ-੪3 ਵਿਜੇ ਬੰਬੋਲੀ

ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ਾਹ ਬੁਰਹਾਨ ਦਾ ਅਰਬਾਹ, ਬੇਰਾਗੀ ਮੰਦਰ, ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਮੰਟ ਅਤੇ ਜੋਗੀ ਮੰਦਰ ਵਰਨਣਯੋਗ ਹਨ।”

ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ’ਚ ਇਸ ਸਥਾਨ ਦੀ ਉੱਘਤਾ ਦਲਦਲੀ, ਕਾਨਿਆਂ ਦੇ ਬਣ ਵਜੋਂ ਸੀ। ਮੌਖਿਕਤਾ ਅਨੁਸਾਰ “ਕਾਹਨੂੰਵਾਨ” ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਥਾਤਾਂ ਦੇ ਜਮਾਂਜੋੜ ਤੋਂ ਉਗਰਿਆ ਸੀ: ਇੱਥੇ ਅਤੇ “ਕਾਨਿਆਂ” ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਵਾਲਾ “ਬੀਅੰਆਲੀ” ਛੱਡ (ਜਲ ਪਿੱਤਾ), ਭਾਵ: ਕਾਨਿਆਂ ਦਾ ਵਾਨ (ਜੰਗਲ) ਕਾਹਨੂੰਵਾਨ। ਉੱਚ: ਇਖਤੀ ਕਨੱਸੇਅ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, “ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਰਮੇ ਰਾਜਾ ਕਨਵਾਣ” ਜਿਹੜਾ ਕਿ “ਹਰਚਾਰ ਰਾਜਪੂਤ ਘਰਾਣੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਪਠਾਣ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇਹ ਜਾਂਗਲੀ (ਬੀਅੰਆਲੀ) ਯੂਨੀਤਕ ਚਿੱਤਾ ਆਇਆ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੰਜ, “ਕਨਵਾਣ” ਅਤੇ “ਵਾਨ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਜਮਾਂ-ਜੋੜ ਤੋਂ “ਕਾਹਨੂੰਵਾਨ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਹੋ ਗਈ। ਪਿੱਲ-ਪਲੱਕੜਿਆਂ ’ਚ ਇੱਥੇ ਹਿੰਦੂ ਭਾਰੂ ਹਰ ਪਹਿਲੇ ਹੀ 1525 ਨੂੰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਇਸ ਪਾਸਿੱਓ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਖੇਤਰ ਸਮਾਂ-ਦਰ-ਸਮਾਂ ਮੁਗਲਾਂ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਹਾਂ; ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਾਹਨੂੰਵਾਨ ਸਮਰਾਟ ਅਤੇ ਕਾਨ-ਪਸੰਦੀਆਂ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਇੱਥੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਉਸਾਰੀਆਂ ਵੀ ਕਰਵਾਈਆਂ। ਪੰਤੂ ਇਸ ਥਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਅਦਾ ਉੱਘਤਾ ਸਿੱਖ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਬਣੀ।

ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਨਸਲਕੁਸ਼ੀ ਸੰਦਰਭ, ਦੋ ਘੱਲੂਕਾਰੇ ਬੜੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਦਰਦਨਾਕ ਹਨ, “ਛੋਟਾ ਘੱਲੂਕਾਰਾ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਘੱਲੂਕਾਰਾ”। ਵੱਡਾ ਘੱਲੂਕਾਰਾ, 5 ਫਰਵਰੀ 1762 ਨੂੰ, ਮਾਲਕੋਟਲੌਂ ਲਾਗੇ “ਰੁੱਖ-ਹੀੜੀ” ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਅਬਦਾਲੀ ਦੇ ਫੌਜੀ ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ ਚਰਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰੀਬ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ, ਜ਼ਿਅਾਦਾਤਰ ਬੰਬੇ, ਅੰਬਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਬਯ ਕਿਲਕ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। “ਛੋਟਾ ਘੱਲੂਕਾਰਾ”, ਜਿਹੜਾ 17 ਮਈ 1746 ਦੇ ਦਿਨੀਂ, ਲਗਾਤਾਰ ਕਰੀਬ ਇੱਕ ਸਾਲ, ਕਾਹਨੂੰਵਾਨ ਦੇ ਛੱਡ, ਜੰਗਲ ਅਤੇ ਦਲਦਲ ਵਿੱਚ ਅਫਗਾਨੀ-ਦੁਰਾਨੀ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਲਖਪਤ ਰਾਏ ਅਤੇ ਮੁਲਤਾਨੀ ਫੌਜਾਂ ਸਮੇਤ ਲੱਗਭੱਗ ਦਸ-ਥਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

ਪੰਤੂ ਭੂਗੋਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਾਹਨੂੰਵਾਨ ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਜਲ ਲਬਝੀ ਛੱਡ। ਮਿੱਤੀ ਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਜਮਾਂ-ਜੋੜ ਜਾਂ ਸੰਯੋਗ ਨਾਲ ਬਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਣੀਕਤਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ “ਸਿੱਲੀ ਮਿੱਤੀ” ਜਾਂ “ਵੈੱਟ ਲੈਂਡ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵੀਂ, ਇਸ ਨੂੰ ‘ਦਲਦਲ’, ‘ਸਲੂਬੀ ਧਰਤੀ’, ‘ਜਿਲੁਣ’, ‘ਝੰਬ’, ‘ਨਮ ਧਰਤੀ’ ਤੇ ‘ਛੱਡ’ ਦੇ ਨਾਂਅ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵਰਾਦੇ ਪਾਣੀਆਂ, ਨਦੀਆਂ, ਅਧਾਰਿਤ ਬਣੀ ਵੱਡੀ ਦਲਦਲ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਾਂਅ ‘ਜਲਗਰਾ’ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਜੀਵੰਤ ਸਮੱਸਲਾ ‘ਚ ਬੜੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੈ। ਜਲਗਰ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟਰਾਬ ਉਹ, ਨੀਵਾਂ, ਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਸਤ੍ਹਤ ਉੱਚਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਜਮਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜਾਂ ਸਾਰਾ ਸਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉੱਥੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਦਾ ਤਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਾਂ, ਅਰਥਾਤ: ਜਲਗਰਾਂ ਅਤੇ ਦਿਨਹਾਂ ਦੀ ਮੀਂਤਾਤ-ਥਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਦਿਨਹਾਂ ਦੀ ਮੌਸਮਾਂ ਅਤੇ ਜੀਵਾਨ-ਸੰਘਰ ਨੂੰ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਤਾਂ ਬਿੱਲਕੁਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਛੱਡਾਂ, ਜਿਹੜੀਆਂ, ਇਸ ਧਰਤੀ ’ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ, ਦੋਵਾਂ ਲਈ, ਬਰਸਾਤੀ ਜੰਗਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਸਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਖੀ ਅਤੇ ਉਪਜਾਊ ਵਾਤਾਵਰਣੀ ਪ੍ਰਥੇ ਹਨ, ਵੀ ਵੱਡੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮਾਰ-ਮੁਕਾਬਲੇ ਜਾਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੋਲੇ-ਪੈਂਪੇ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਦੇ। ਪੌਦਿਆਂ ਅਤੇ ਦੇਸੀ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਪੰਛੀਆਂ

ਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਮੌਸਮੀ ਤੇ ਜਣਨ-ਪ੍ਰਜਣਨ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਨਾਹਗ੍ਰਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ/ਹਨ। ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਗੁਣਤਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਖੱਬਣ, ਜਲ-ਚੱਕਰਾਂ ਅਤੇ ਜੀਵਨ-ਚੱਕਰ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਕਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਹਿਮ ਕਾਰਜ ਸੀ। ਇੱਥੇ; ਜਲਗਰਾਂ, ਜੀਵ-ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਤੇ ਸੰਭਾਲਣ, ਮੌਸਮ/ਵਰਖਾ ਨੂੰ ਸਾਵਾਂ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਵਰਖੇਈ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ’ਚ ਗਰਕਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮ ਰੋਲ ਨਿਭਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

2001 ਤੱਕ ਸਰਜਰ ਪੱਧਰ ’ਤੇ 1072 ਕਿਲੋਗਰਾਮ ਖੱਲੇ ਕਰੀਬ 8 ਰੋੜੇ ਹੋਕਣੇਅਤੇ ਤੋਂ ਕੁੱਝ ਵੱਧ ਰਕਬਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੂਚੀ-ਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਮਹਿੰਜ 1 ਫੀਸਦੀ ਖੇਤਰ ਹੀ ਜਲਗਰਾਂ/ਬੀਲਾਂ/ਦਲਦਲਾਂ ਹੋਣ ਸੀ/ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਕਰੀਬ 20 ਉੱਭਰਵੀਆਂ ਜਲਗਰਾਂ/ਦਲਦਲਾਂ (ਵੈੱਟ ਲੈਂਡ) ਸਨ/ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਅੱਤਰ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ : ਹਰੀਕੇ, ਕਾਂਸਲੀ ਤੇ ਰੋਪੜ, ਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ : ਰਣਜੀਤ ਸਾਗਰ (ਬੀਨ ਭੈਅ) ਅਤੇ ਨੰਗਲ ਸਾਗਰ (ਭਾਖੜਾ ਜਲ-ਕੁੱਡ) ਅਤੇ 6 ਪੰਜਾਬ ਪੱਧਰੀ : ਜਸਤਰਵਾਲਾ ਬੀਲ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ), ਢੋਲਬਾਹਾ ਰੋੜਰਠਾਇਰ (ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ), ਮੱਡ ਠਰਬਲਾ ਤੇ ਛਾਵਰੀਆਂ-ਬੰਘੜ, ਕੋਸ਼ੋਪੁਰ ਮਿਆਨੀ ਦਲਦਲ ਤੇ ਕਾਹਨੂੰਵਾਨ ਛੱਡ (ਪਠਾਨਕੋਟ/ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ) ਹਨ। ਅਫਸ਼ੀਸ਼। ਮਨੁੱਖੀ ਲਾਲਚਾਂ ਕਾਰਨ ਇਹ ਛੱਡਾਂ ਮਰ-ਮੁੱਕ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਕੌਬਥਿਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਮੈਂਅੰਡਰਊ ਬਾਮਰੋੜ ਅਨੁਸਾਰ, “ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਜਲਗਰਾਂ ਸੇਮਤ ਸਰਕਾਰੇ ਬਚੇ-ਬਚੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸੋਰਤਾਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਣਬੱਕ ਬਰਬਾਦੀ ਬੋੜ੍ਹ ਚਿਹੇ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਖਾਤਰ ਸਮੁੱਚੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਭਲੇ ਨੂੰ ਦਾਅ ’ਤੇ ਲਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਬੜ ਹਰ ਕੁਦਰਤੀ ਸੋਮੇ ਹਰ ਵਧੇਰੇ ਦੁਰਲੱਭ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਨੇ, ਉਵੇਂ-ਉਵੇਂ ਉਹ ਸਮਾਜਿਕ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋ

ਹਰਿਆਣਾ ਸਾਹਿਤ ਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਅਕਾਦਮੀ ਪੰਚਕੂਲਾ ਵੱਲੋਂ 65 ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ : ਹਰਿਆਣਾ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਅਕਾਦਮੀ ਪੰਚਕੂਲਾ ਵੱਲੋਂ ਅੱਜ ਪੰਚਕੂਲਾ ਵਿਖੇ ਸਾਹਿਤਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵੰਡ ਸਮਾਰੋਹ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹੁੰਚੇ 65 ਪੰਜਾਬੀ, ਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਵੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ

ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਸ਼ਾਲ ਭੇਟ ਕਰਕੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੀਕਰ ਹਰਵਿੰਦਰ ਕਲਿਆਣ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿੱਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ-ਸਮਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲਦੇ ਰਹਿਣ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ 65 ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਉੱਜਵਲ ਰਾਖਿਵੇਂ ਲਈ

ਸ਼ੁੱਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਪੁਸਤਕ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਹਾਣੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ, ਡਾ. ਇੰਦੂ ਗੁਪਤਾ ਫਰੀਦਾਬਾਦ, ਚਰਨ ਪੁਆਪੀ ਕੋਥਲ, ਦਵਿੰਦਰ ਮੋਹਨ ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ, ਡਾ. ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ, ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਨੌਕਵਾਲ ਪਿੰਜੌਰ, ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਅੰਬਾਲਵੀ ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ, ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਨੀ, ਰੁਪਿੰਦਰ ਕੌਰ ਕੋਥਲ, ਤਿਲੋਚਨ ਮੀਰ ਕੋਥਲ, ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਸਿਰਸਾ, ਕਰਮਜੀਤ ਦਿੱਤੋਂ ਐਲਨਾਬਾਦ, ਡਾ. ਬਲਵਾਨ ਅੰਜਲਾ ਅੰਬਾਲਾ ਕੈਂਟ, ਡਾ. ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੋਥਲ, ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਸੋਣੀ ਹਿਸਾਰ, ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ, ਡਾ. ਸੋਨੀਆ ਅੰਬਾਲਾ ਕੈਂਟ, ਮੀਨਾ ਨਵੀਨ ਅੰਬਾਲਾ ਕੈਂਟ, ਅਨੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਨੂਪ ਪਾਣੀਪਤ, ਡਾ. ਸਰਵਜੀਤ ਕੌਰ ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ, ਨੀਰ ਗੁਰਗੁਮ, ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਖੁਰਾਣਾ ਗੁਰਗੁਮ, ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਕੋਥਲ, ਡਾ. ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਫਤਿਹਾਬਾਦ, ਡਾ. ਇੰਦੂ ਗੁਪਤਾ ਫਰੀਦਾਬਾਦ, ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ, ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦ ਸਿਰਸਾ, ਗੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ, ਵਿਨੋਦ ਪੰਕਜ ਪੰਚਕੂਲਾ, ਪਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਰਾਣੀਆਂ, ਉਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਪੰਚਕੂਲਾ, ਡਾ. ਪ੍ਰਗਟ ਸਿੰਘ ਜਹੋਲ ਝੰਜਰ, ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਕੋਥਲ, ਜਤਿੰਦਰ ਮੋਹਨ ਸਿਰਸਾ, ਪੰਕਜ ਸ਼ਰਮਾ ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ, ਲਾਜਪਤ ਰਾਏ ਗਰਗ ਪੰਚਕੂਲਾ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਉੱਪਲ ਦਾ ਦਿਹਾਂਤ

ਪਟਿਆਲਾ-ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਅਫ਼ਸਰ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਉੱਪਲ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਿਹ ਵਿਖੇ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣੇ 'ਤੇ ਡੂੰਘੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਡਾ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਆਸ਼ਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਜੂਝ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਕ ਅਤਿ ਸਧਾਰਨ ਕਿਸਾਨ ਪਰਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਉੱਪਲ ਨੇ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਉੱਘੇ ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਅਨੁਵਾਦਕ ਵੀ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਵੈ ਜੀਵਨੀ 'ਹਿਮਤ ਦੇ ਹਾਲਸ' ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਖਤ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਗਾਥਾ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰਕ ਗਾਥਾ ਪਹੁੰਚੇ ਬਾਰੇ ਸਾਹਿਬਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। 'ਪੁਰਨਾ ਦਾ ਪਰਕਸ਼', 'ਸੰਵੇਦਨਾ ਦੇ ਰੰਗ', 'ਦੇ ਤੇਰੀਆਂ ਦੇ ਮੋਹੀਆਂ' ਮੌਲਿਕ ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬੜੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ, ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਸਤੂ ਕ੍ਰਿੱਤ 'ਦੀ ਪਾਲਿਟਿਕਸ' ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ 'ਰਾਜਨੀਤੀ' ਅਤੇ 'ਗਰਦ ਲਹਿਰ' ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੇਟਾ ਡਾ. ਅਲੋਕਾਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬੇਟੀ ਡਾ. ਨਿਵੇਦਿਤਾ ਉੱਘੇ ਸੰਗੀਤ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਮਾਦ ਡਾ. ਭੀਮ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤਕ ਗਲਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਨਾਂਅ ਹਨ।

ਅੱਜ 'ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਬਾਤ' ਉੱਪਰ ਗੌਸ਼ਟੀ

ਸੰਗਰੂਰ-ਮਾਲਵਾ ਲਿਖਾਰੀ ਸਭਾ ਸੰਗਰੂਰ (ਹਸਿ:) ਵੱਲੋਂ ਲੇਖਕ ਭਵਨ ਸੰਗਰੂਰ ਵਿਖੇ 5 ਜੁਲਾਈ ਦਿਨ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਸਹੀ 10:00 ਵਜੇ ਡਾ. ਹਰਨਕ ਸਿੰਘ ਕਲੋਰ ਦੇ ਕਾਵਿ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਬਾਤ' ਉੱਪਰ ਗੌਸ਼ਟੀ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੁਸਤਕ ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਚਾ ਪ੍ਰਿੰਟ ਨਵਤੇਜ ਗੜ੍ਹਦੀਵਾਲਾ ਪੜ੍ਹਨਗੇ।

ਸਾਹਿਤ ਮਨੁੱਖੀ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਅਤੇ ਤਜਰਬਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਹੈ

ਕੋਲਗਰੀ : ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ ਕੋਲਗਰੀ ਦੀ ਇਕੱਤਰਤਾ ਕੌਮ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਡਾ. ਦਯਾ ਸਿੰਘ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਗੀਤ ਅਤੇ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ। ਇਹ ਇਕੱਤਰਤਾ ਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਾਹਿਤਕ ਮਿਲਣੀ ਹੋ ਨਿੱਬੜੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਪੁੱਜੇ ਡਾ. ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜੀ ਆਇਆਂ ਕਿਹਾ ਉਪਰੰਤ ਡਾ. ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ। ਸਾਹਿਤ ਮਨੁੱਖੀ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਅਤੇ ਤਜਰਬਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਹੈ। ਸਾਹਿਤ ਮਨੁੱਖੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਦਾਇਰੇ 'ਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਬ੍ਰਿਹਮੰਡੀ

ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦਿਵਸ 'ਤੇ ਜਸ਼ਨ

ਲੁਧਿਆਣਾ : ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਬੋਰਡ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ ਦੇ 60ਵੇਂ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰ ਸਿਰਜਣ 'ਤੇ ਅਕਾਦਮੀ ਦੇ ਸਮੂਹ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਡਾ. ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਮੂਹ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ ਦੇ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਡਾ. ਸਰਵਪੱਲੀ ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਸੰਨ 2 ਨਿਯੁਕਤੀ, 1966 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦਾ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦਾ ਲਿਆ ਸੁਫਲਾ ਸਾਕਾਰ ਹੋਇਆ ਕਿ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਘਰ ਹੋਵੇ ਜਿਥੇ ਸਾਹਿਤਕ ਸਰਗਮੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿਣ। ਅਕਾਦਮੀ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਡਾ. ਪਾਲ ਕੌਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਕਾਦਮੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਡਾ. ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਪੰਧੋਰ ਨੇ ਸਮੂਹ ਲੇਖਕ ਵਰਗ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਅੱਜ ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਅਕਾਦਮੀ ਦੀ ਰੈਵਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ, ਬਲਰਾਜ ਸਾਹਨੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੰਗਮੰਚ, ਸੋਮੀਨਾਰ ਹਾਲ, ਡਾ. ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਹਾਲ, ਡਾ. ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਈਂ ਮੀਆਂ ਮੀਰ ਕੁੱਝ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਭਾਸ਼ਾ ਦਫਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦਾ ਖੇਤਰੀ ਦਫਤਰ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਲੇਖਕਾਂ ਅਤੇ

ਸੋਚ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਸਾਹਿਤ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੋਚ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਇਨਸਾਨੀਤਾ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇ ਕੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਅਵਚੇਤਨ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ ਵੱਲੋਂ ਡਾ. ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਚਿੱਠੀ ਭੇਟ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਭਾ ਦੇ ਸਰਗਰਮ ਮੈਂਬਰ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਦਾ ਪਲੇਨਾ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਸਿਸਕਦੇ ਅਲਫ਼ਾਜ਼' ਲੋਕ ਅਰਪਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੁਰਿੰਦਰ ਗੀਤ ਤੇ ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਧੂ ਨੇ 'ਸਿਸਕਦੇ ਅਲਫ਼ਾਜ਼' 'ਚੋਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੁਰਿੰਦਰ ਵਿੱਲੋਂ, ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਬਾਠ, ਮਨਜੀਤ ਬਰਾੜ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਗੀਤ, ਅਲਬੋਲਾ ਬਰਾੜ, ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲਾ, ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਤੂਰ, ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ, ਸੁਖਮਿੰਦਰ ਗਿੱਲ, ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਭੁੱਠੋਰ, ਇਕਬਾਲ ਕੌਰ ਭੁੱਲਰ, ਗੁਰਗਰ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਪਾਈ। ਮੈਂਚ ਸੰਚਾਲਨ ਦਾ ਕਾਰਜ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ ਨੇ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾਇਆ।

ਪਾਠਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੈਂਕੜੇ ਲੋਕ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ। ਅੱਜ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦਿਨ 'ਤੇ ਅਕਾਦਮੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਡਾ. ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਪੰਧੋਰ, ਸਾਬਕਾ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਡਾ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਬੋਰਡ ਮੈਂਬਰ ਜਨਮੇਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਜੱਗਲ, ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਸੁਰਿੰਦਰ ਦੀਪ ਕੌਰ, ਸਹਾਇਕ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਮੀਤ ਅਨਮੋਲ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਭਾਸ਼ਾ ਅਫ਼ਸਰ ਡਾ. ਸੋਦੀਪ ਸ਼ਰਮਾ, ਅਸ਼ਵਨੀ ਜੋਤਲੀ, ਸੁਖਦੀਪ ਇਕੱਤਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਦਿਨ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਕੀਤਾ। ਸਮੂਹ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਡਾ. ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸਿਰਸਾ, ਪ੍ਰੋ. ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਭੱਠਲ, ਡਾ. ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੱਗਲ, ਡਾ. ਵਰਿਆਲ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ, ਡਾ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਸਰਬਜੀਤ ਕੌਰ ਸੋਹਲ, ਸ਼ੀ ਸੁਪਾਲ ਮਾਨਖੋਲਾ, ਸਹਿਜਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਂਗਟ, ਡਾ. ਗੁਰਚਰਨ ਕੌਰ ਕੌਰ, ਡਾ. ਅਰਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਕਾਕੜਾ, ਸ਼ੀਮੀਤ ਸੁਰਿੰਦਰ ਨੀਰ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੋਲੋ, ਜਨਮੇਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਜੱਗਲ, ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿਰਸਾ, ਡਾ. ਅੰਮੀਆਂ ਕੁੰਵਰ, ਡਾ. ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜਾਕਾਰ, ਕੇ. ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ, ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ, ਸੋਨੀਵਨ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਸਿਮਰਜੀਤ ਕੌਰ ਗਿੱਲ, ਡਾ. ਤਰਸੇਪਾਲ ਕੌਰ, ਮਨਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਧਨੌਆ, ਤੈਲੋਲ ਰੋਚੀ, ਪ੍ਰਭਜੋਤ ਸਿੰਘ ਸੋਹੀ, ਪ੍ਰਿੰ. ਨਵਤੇਜ ਗੜ੍ਹਦੀਵਾਲਾ, ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਜਨ, ਮੱਖਣ ਮਾਨ, ਰੋਜੀ ਸਿੰਘ, ਦੀਪ ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

'ਚੱਲ ਚੱਲੀਏ ਬਰਨਾਲੇ' ਅਤੇ 'ਸੁੰਨੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਪੈੜ' ਲੋਕ ਅਰਪਣ

ਬਰਨਾਲਾ-ਮਾਲਵਾ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ ਬਰਨਾਲਾ ਵੱਲੋਂ ਸਥਾਨਕ ਪੰਜਾਬ ਆਈ ਟੀ ਆਈ ਵਿਖੇ ਸਾਹਿਤਕ ਸਮਾਗਮ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਡਾ. ਰਵੀ ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ ਬਰਨਾਲਾ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 'ਚੱਲ ਚੱਲੀਏ ਬਰਨਾਲੇ' ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕਾਵਿ ਕਥਨ ਗਜ਼ਲਾਂ ਅਤੇ ਤੇਜਿੰਦਰ ਚੰਡਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਸੁੰਨੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਪੈੜ' ਦਾ ਲੋਕ ਅਰਪਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕਾਵਿ ਕਥਨ ਗਜ਼ਲਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਸਭਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਡਾ. ਸੁਪ੍ਰਕਮ ਸਿੰਘ ਟੱਲੇਵਾਲੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਾਰਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਕਥਨਾਂ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਕਾਵਿ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਪਹਿਲ-ਕਦਮੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਆਮ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਾਵਿ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਵੀ ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ ਪੁਸਤਕ 'ਚੱਲ ਚੱਲੀਏ ਬਰਨਾਲੇ' ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਬਹੁਪੱਖੀ ਲੇਖਕ ਬੁਟਾ ਸਿੰਘ ਚੌਹਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਰਨਾਲਾ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਕਲਾ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕਰਕੇ ਡਾ. ਰਵੀ ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ ਨੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਜ ਹਰ

ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਿਲਦ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝਿਆ ਜਾਵੇ। ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਸੁੰਨੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਪੈੜ' ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਡਾ. ਰਾਮਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਹਪੁਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਇਕੱਲਤਾ ਦਾ ਸੰਤਾਪ ਭੋਗਦੇ ਪਾਤਰਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਿਖਿਆਨ ਹੈ।

ਇਕੱਲਤਾ ਹੰਢਾਉਂਦਿਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਪਾਤਰਾਂ ਅੰਦਰ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਜਲਦੀ-ਜਲਦੀ ਜਿਉਣ ਦੀ ਕਾਹਲ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਪਰਮਜੀਤ ਮਾਨ, ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਤਿਲਕ, ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਪਵਨ ਪਰਿਦਾ, ਨਾਵਲਕਾਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ, ਡਾ. ਅਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਟੱਲੇਵਾਲੀਆ, ਜਗਤਾਰ ਜਜ਼ੀਰ, ਹਾਕਮ ਸਿੰਘ ਰੂੜਕੇ ਅਤੇ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਭੱਠਨਾ ਨੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਉਪਰੰਤ ਹੋਏ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕਬਾਲ ਕੌਰ ਉਦਾਸੀ, ਰਜਨੀਸ਼ ਕੌਰ, ਬਬਲੀ, ਬੀਰਪਾਲ ਕੌਰ ਹੰਦਿਆਇਆ, ਜਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਪਲੀ, ਪ੍ਰਿੰ. ਕੌਰ ਸਿੰਘ ਧਨੌਲਾ, ਰਾਜਿੰਦਰ ਸ਼ੌਰੀ, ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਅਕਲੀਆ, ਸਿਦਰ ਧੌਲਾ, ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅੱਲਖ, ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬੀਰਲਾ, ਕਰਮਜੀਤ ਜੰਗੀ ਭੱਠਨਾ, ਅਰਮਨ ਭੱਠਨਾ, ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਧਿੰਗੜ, ਸਰੂਪ ਚੰਦ ਹਰੀਗੜ੍ਹ, ਰਘਵੀਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਕੱਟੂ, ਐੱਸ ਪੀ ਕਾਲੋ ਕੇ, ਰੂਪ ਸਿੰਘ ਧੌਲਾ, ਡਾ. ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਮਾਨ, ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਭੱਠਨਾ, ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮੁੱਲੇਵਾਲ, ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੁੱਲੇਵਾਲ, ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਮੱਖਣ, ਚਰਨੀ ਬੇਦਿਲ, ਜਗਰਾਜ ਚੰਦ ਠਾਕੜ, ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਖੁੱਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੀਤ ਅਤੇ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ।

ਡਾ. ਆਤਮਜੀਤ ਦੇ ਨਾਟਕ 'ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਹਾਜ਼' ਦਾ ਨਾਟ-ਪਾਠ ਸੁਣਾਇਆ

ਲੁਧਿਆਣਾ : ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵੱਲੋਂ ਡਾ. ਆਤਮਜੀਤ ਦੇ ਨਾਟਕ 'ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਹਾਜ਼' ਦੇ ਨਾਟ-ਪਾਠ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਾਟਕਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਰਪੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਦਾਕਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਡਾ. ਆਤਮਜੀਤ ਆਪਣੇ ਨਾਟ-ਪਾਠ ਦੌਰਾਨ ਰੰਗਮੰਚੀ ਮਹੱਲ ਸਿਰਜ ਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਸਲਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਠ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਵਿਉਂਤ ਵੀ ਬੁਣਦੇ ਹਨ। ਡਾ. ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ ਕਾਲੋਪਾਣੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਭਾਤ ਪਾਉਂਦੇ ਇਸ ਨਾਟਕ ਦਾ ਪਾਠ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਪਾਤਰ ਮੁਖਾਤਬ ਹੋਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ। ਡਾ. ਆਤਮਜੀਤ ਦੇ ਸੰਵਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾਟਕ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉਭਰਦੇ ਹਨ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਠਵਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਡਾ. ਆਤਮਜੀਤ ਦੀ ਪਾਠ-ਅਦਾਕਾਰੀ ਦਾ ਕਮਾਲ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕੋਰ ਦੇ ਬੋਲਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜੰਜੀਰਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰਤਾਜ਼, ਅੰਬਰ ਦੀ ਪਰਵਾਜ਼, ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਵਿਚਲੇ ਜਹਾਜ਼ ਵਜੋਂ ਸੰਗੀਤਾਂ ਦੇ ਮੁਹੜੇ ਲਿਆ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ। ਨਾਟ-ਪਾਠ ਸਿਰਫ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕੋਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਮੈਂਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇ ਮੇਰਾ ਬੰਦਾ ਕਿਸ਼ਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਹਾਜ਼ ਸੀ', ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਦਾ ਦਿਲੋਂ ਦਿਮਾਗ ਵੀ ਇਹੋ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ 'ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਹਾਜ਼ ਸੀ-ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ'। ਇਹ ਨਾਟਕ ਡਾ. ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤਲੀ ਪੱਗ ਅਤੇ ਪੱਗ ਹੇਠ ਵਸਦੇ ਜੰਗ, ਰੱਬ ਤੇ ਅੰਗ ਦੀ ਗਾਥਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕਵੀ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਕੁਝ ਅਣਪਛੇ ਵਰਕੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਮੁਹੜੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

'ਹਰ.ਫਾਂ ਦੇ ਹਾਣੀ' ਲੋਕ ਅਰਪਣ

ਟਰਾਂਟੋ : ਪੰਜਾਬੀ ਕਲਮਾਂ ਦਾ ਕਾਫ਼ਲਾ ਟਰਾਂਟੋ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਨਾਮਵਰ ਸ਼ਾਇਰ ਡਾਕਟਰ ਬਸ਼ੀਰ ਬਦਰ ਅਤੇ ਉੱਘੇ ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਭੰਗੂ ਹੁਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਰਹੀ। ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਪੁੱਜੇ ਉੱਘੇ ਸ਼ਾਇਰ ਜਨਾਬ ਸੁਰਿੰਦਰ ਮਕਸੂਦਪੁਰੀ ਹੁਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ਆਪਣੀ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕਾਵਿ-ਪੁਸਤਕ 'ਹਰ.ਫਾਂ ਦੇ ਹਾਣੀ' ਲੋਕ ਅਰਪਣ ਕੀਤੀ। ਸੁਰਿੰਦਰ ਮਕਸੂਦਪੁਰੀ ਹੁਰਾਂ ਵਲੋਂ ਸੰਪਾਦਿਤ ਇਸ ਪੁਸਤਕ 'ਚ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੀਕ ਦੇ ਨੌਥੇ ਚੋਣਵੇਂ ਸ਼ਾਇਰਾਂ ਦਾ ਕਲਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਮਕਸੂਦਪੁਰੀ ਹੁਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਆਧੁਨਿਕ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਆਧੁਨਿਕ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਸੁਭਾਅ, ਝੁਕਾਅ, ਨਕਸ਼-ਨੁਹਾਰ ਅਤੇ ਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬੂਬੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਝ ਚੋਣਵੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਜੁਬਾਨ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਅ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਕੁਝ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਵਾਸੀ

ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਮਨੋਬਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਡਾਕਟਰ ਨਾਰ ਸਿੰਘ ਹੁਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ਸਵਰਨ ਭੰਗੂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਭੇਟ ਕੀਤੀ। ਸਮਾਗਮ ਦਾ ਅਗਲਾ ਭਾਗ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਵਿਛੋੜਾ ਦੇ ਗਏ ਉੱਘੇ ਸ਼ਾਇਰ ਜਨਾਬ ਬਸ਼ੀਰ ਬਦਰ ਹੁਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਘੇ ਸ਼ਾਇਰ ਤੇ ਚਿੰਤਕ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕੁੱਦੇਵਾਲ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਰਚਾ 'ਡਾਕਟਰ ਬਸ਼ੀਰ ਬਦਰ -ਜੀਵਨ ਤੇ ਸ਼ਾਇਰੀ' ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਉਕਾਰਪ੍ਰੀਤ ਵਲੋਂ ਬਸ਼ੀਰ ਬਦਰ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਇਰੀ 'ਚ ਮੁਹੱਬਤ ਕੇਂਦਰੀ ਰੂਹ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਉਪਕਾਰ ਸਿੰਘ ਹੁਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇਸ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ 'ਚ ਪਾਠਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਸਿੰਗਾਰਾ ਸਮਰਾ, ਮਲਵਿੰਦਰ, ਉਕਾਰਪ੍ਰੀਤ, ਭੁਪਿੰਦਰ ਦੁੱਲੇ, ਡਾਕਟਰ ਜਸਵਿੰਦਰ ਅਤੇ ਕੁਲਜੀਤ ਮਾਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਲਮ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਮਿਲਣੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੈਲੀ ਦੀ ਸੰਚਾਲਨਾ ਭੁਪਿੰਦਰ ਦੁੱਲੇ ਹੁਰਾਂ ਵਲੋਂ ਬਾਬੂਬੀ ਨਿਭਾਈ ਗਈ।

ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਝਰੋਖੇ 'ਚੋਂ

ਮਸਨੂਈ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਸੀਮਾ

21 ਜੂਨ ਦੇ ਨਵਾਂ ਜ਼ਮਾਨਾ ਵਿਚ ਡਾ. ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅੱਲਖ ਨੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਵਿਉਂਤਾਰ ਦੀ ਸਾਹਿਬਕ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਤਮ ਜ਼ਰੀਫੀ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਵੱਡੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਹਾਕਮ ਹਰ ਵੇਲੇ ਛੋਟੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਕੱਢਣ ਲਈ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਚਾਅ ਪੂਰੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਨੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸੋਚੇ ਇਹ ਸੋਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮਾਨਵਤਾ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। ਲੇਖ 'ਆਰਥਿਕ ਸੰਕਟ' ਵਿੱਚ ਸਰਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਮਾਜਿਲ ਨੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦਾ ਤੁਲਨਾਤਮਿਕ ਬਿਉਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੰਗ, ਚੋਟਾਂ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸੰਕਟ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰਵਿੰਦਰ ਭੰਡਾਲ ਨੇ ਮਸਨੂਈ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦਾ ਬੱਜਮਈ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਸਨੂਈ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕਿੰਪਿਉਟਰ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਡਾਟਾ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਅਤਰਜੀਤ ਨੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਦਾਰਥਵਾਦ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਵਾਦ ਦਾ ਗਹਿਰਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲੇਖ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਆਮ ਬੋਧੇ ਦੀ ਸਮਝ 'ਤੇ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਤਾ ਭਰਪੂਰ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਲੇਖਕ ਦੇ। 'ਦਿਸ਼ਟੀਕੋਣ' ਦੇ ਕਾਲਮਨਵੀਸ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨੂੰ ਸਵੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੁਰਜੀਤ ਸੁਮਨ ਦੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ-ਸੁੱਖਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਰਣਜੀਤ ਆਜ਼ਾਦ ਗੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲ਼ਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮਨ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ। ਰਣਜੀਤ ਆਜ਼ਾਦ ਬਹੁਪੱਖੀ ਲੇਖਕ ਹੈ। ਮਿੰਨੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਉਸਤਾਦ ਹੈ ਤੇ ਮਿਛਲ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜੂਝ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਦਾ ਨਵਾਂ ਨਾਵਲ 'ਪਰਜੀਵੀ' ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪਰਜੀਵੀ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਨ। ਅਜੀਤ ਖੰਨਾ ਨੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈ ਰਹੇ ਫਿੱਕ ਦੀ ਗੱਲ ਦਿਲਚਸਪ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਨਾਵਲ ਦੀ ਸੁੰਗੜ ਰਹੀ ਕਹਾਣੀ

28 ਜੂਨ ਦਾ 'ਐਤਵਾਰਤਾ' ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ। ਸਾਰੇ ਲੇਖ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਹਨ। ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ..., ਜਗਰੂਪ, ਨਾਵਲ ਦੀ ਸੁੰਗੜ ਰਹੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਕੀਰਤ, ਸੁਰ ਸੋਣੀਆਂ ਨੇ ਵਸਾਇਆ ਸੀ ਸੁਰਾਪੁਰ-ਵਿਸੈ ਬੋਝੀ, ਭਾਰਤੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬੀ-Dr. Sukhwinder Singh ਸੰਘ, ਰੋਲਕਾਰ ਗੁਪਤ-ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਵਧੀਆ ਲੱਗੇ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਚਿੱਠੀ ਬਾਰੇ ਵਧੀਆ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਚਿੱਠੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਜਨਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗੁਲਾਮ ਅਹਿਮਦ ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਜਨਮ ਪਿੰਡ ਗੁਣਦੇਵ ਨੇੜੇ ਬਾਬਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ (ਅੱਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਹੀਦੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਵੀ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਂਅ ਭਾਰਤ-ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਸੱਥੀ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। 1947 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਣਦੇਵ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬਹੁ-ਗਿਣਤੀ ਮੁਸਲਿਮ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਪਿੰਡ ਛੱਡਿਆ, ਉਹ ਬਚ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਹੋਣ ਸਨ। ਕੁਝ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਸਮਾਨ ਲੈਣ। ਇਹ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ।

ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ

ਜਨਾਬ ਜਤਿੰਦਰ ਪਠੂ ਹਰ ਹਫਤੇ 'ਐਤਵਾਰਤਾ' 'ਚ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਚਲੰਤ ਰਾਜਨੀਤੀ, ਪਾਰਟੀ, ਸਮਾਜਿਕ ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਆਧਾਰ ਲੇਖ ਲਿਖਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਰ 14 ਜੂਨ ਦੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਪਠੂ ਜੀ ਨੇ ਡਾ. ਪੀ. ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਰਹੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਬਾਬੂਬੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਸਿੱਧੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੋ

1) ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਉਸ ਦੇ ਪਦਾਰਥਵਾਦੀ ਦਰਸ਼ਨ ਵਾਂਗ ਸਰਬ-ਵਿਆਪੀ ਅਤੇ ਸਰਬ-ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਅਦੁੱਤੀ ਹਨ। ਹਰ ਨਵੀਂ ਖੋਜ, ਨਵੀਂ ਕਾਰਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰਣਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਇਕ ਖੋਜ ਨਾਲ ਹੀ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਖੋਜੀ ਦੇਣ ਕਿਤੇ ਵੱਡੇਗੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਾਰ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਸਮੇਂ, ਕਰਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਖੋਜ ਹੋ ਕੇ, ਉਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣੇ, ਨੌਜਵਾਨ ਮਿੱਤਰ ਫਰੈਡਰਿਕ ਏਂਗਲਜ਼ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਅਮਿੱਟ, ਅਦੁੱਤੀ ਅਤੇ ਅਰਬ-ਕਰਪੁਰ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਜਿਵੇਂ ਅਕਸਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: 'ਉਹ ਇਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਹੈ, ਇਕ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਹੈ..... ਨਹੀਂ.. ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨੀ (scientist) ਹੈ.... ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ... ਇਹ ਤਾਂ ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ ਦਾ ਅੰਗ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਇੱਕ ਇਨਕਲਾਬ-ਵਿਗਿਆਨੀ (revolutionist) ਹੈ।' * ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ; ਇਨਕਲਾਬੀ (revolutionary) ਅਤੇ ਇਨਕਲਾਬ-ਵਿਗਿਆਨੀ (revolutionist) ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਵੱਡੇ ਵਿਗਾੜਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

* ਉਸ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿਚ ਇਨਕਲਾਬ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਪਦਾਰਥਵਾਦ ਹੈ।

* ਮੁੱਲ ਦੇ ਕਿਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ, ਰਾਜਸੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

* ਵਾਧੂ-ਮੁੱਲ ਦੇ ਘਟਦੇ ਭਠਾਣ ਨਾਲ ਸਰਮਾਏ ਦਾ ਸਵੈ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਬਦਲ ਵਿਚ ਇਕ ਉਚੇਰੇ ਸਮਾਜਿਕ-ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਉਭਰਨ ਦੀ ਅਣੱਲਤਾ ਦਰਸਾ ਦਿੱਤੀ।

* 'ਉਜਰਤੀ ਕਿਰਤ' ਦੇ ਜਿਣਸ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਨਾਰੇ ਨਾਲ, ਵਿਗਿਆਨਕ-ਸਮਾਜਵਾਦ ਅਤੇ ਵਿਕਸਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਂਝੀਵਾਲ-ਸਮਾਜ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ, ਵਿਗਿਆਨਕ-ਸਾਂਝੀਵਾਲਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਪਿਤਾਮਾ ਬਣ ਗਿਆ।

ਆਦਿ ਪਿੱਛਲੇ ਪੜ੍ਹੀ ਦੇ ਚਾਉ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚ ਦੇਖੀਓ, ਪਰਖੀਏ ਤਾਂ ਕਿ 'ਲੁਕਮੇ, ਗੈਰ-ਮਾਰਕਸਵਾਦੀਆਂ' ਦੀਆਂ ਕੁਚਾਲਾਂ ਪੁਛਾਏ ਸਗੋਂ ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਗੀਗਲ ਦੇ 'ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ-ਵਿਚਾਰਵਾਦ' ਅਤੇ ਵਿਉਰਬਾਖ ਦੇ 'ਅਧਿਆਤਮਵਾਦੀ-ਪਦਾਰਥਵਾਦ' ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਨਵਾਂ ਦਰਸ਼ਨ 'ਪਦਾਰਥਵਾਦ-ਦਵੈਦਵਾਦੀ' ਖੋਜਿਆ, ਬਿਆਨਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਅੱਗੇ ਦਰਪੇਸ਼ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਹ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਡਟਕੇ ਨਾਲ ਮਹਾਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਗੀਗਲ ਦੇ 'ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ-ਵਿਚਾਰਵਾਦ' ਨੂੰ ਪਦਾਰਥਵਾਦੀ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿਚ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ (ਉਸ ਦੀ ਮਹਾਨ ਦੇਣ); ਵਿਰੋਧਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥਵਾਦ ਨਾਲ ਸੁਮੇਲਿਆ ਤੇ ਅਮੀਰ ਕੀਤਾ।

ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਗੀਗਲ ਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਵੈਦਵਾਦੀ ਢੰਗ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ:

'ਮੇਰਾ ਵਿਰੋਧਵਿਕਾਸੀ ਢੰਗ ਗੀਗਲਵਾਦੀ ਢੰਗ ਤੋਂ ਇਹੋ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਠੀਕ ਇਹਦਾ

ਉਲਟ ਹੈ। ਗੀਗਲ ਲਈ, ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਜੀਵਨ-ਅਮਲ ਅਰਥਾਤ ਚਿੰਤਨ ਦਾ ਅਮਲ, ਜੀਹਨੂੰ 'ਵਿਚਾਰ' ਦੇ ਨਾਂਅ ਨਾਲ ਉਹਨੇ ਇਕ ਸੁਤੰਤਰ ਕਰਤਾ ਤੱਕ ਬਣਾ ਸੁੱਟਿਆ ਹੈ, ਉਹ (the idea) ਅਸਲ ਸੈਸਾਰ ਨੂੰ ਘੜਨ ਵਾਲਾ

(demiurgos) ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸੈਸਾਰ 'ਵਿਚਾਰ' ਦਾ ਬਾਹਰਲਾ ਵਰਤਾਰੇ ਸੰਬੰਧੀ ਰੂਪ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰ (ideal) ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਦਾਰਥਕ ਜਗਤ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।'

ਇੰਜ; ਗੀਗਲ 'ਵਿਚਾਰ' (the idea) ਤੋਂ ਪਦਾਰਥ (ਸੈਸਾਰ) ਦੀ ਰਚਨਾ ਨਾਲ ਅਰੰਭ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਅਦਰਸ਼ (the Ideal) ਦੀ ਹੋਂਦ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਪਦਾਰਥ, ਗਤੀ, ਪੁਲਾੜ, ਸਮਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸਿਰਜਿਆ ਹੈ।'

ਇਸ ਉਹ (ਗੀਗਲ) ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਰਹੱਸ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ (ਰਹੱਸ) ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ; ਮਾਰਕਸ, ਪਦਾਰਥ (ਪਦਾਰਥਕ-ਹਰਕਤ ਦੀ ਉਪਜ) ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵੱਲ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਪਦਾਰਥਕ-ਹਰਕਤ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ

ਕਿਸਤ-5

ਜਗਰੂਪ

ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। * ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਸਦੀਵੀ-ਹੋਂਦ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਪੁਲਾੜ' ਅਤੇ 'ਸਮਾਂ' ਹਨ। ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਵਰਤਾਰਾ ਪੁਲਾੜ ਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਦਾਰਥਕ ਹਰਕਤ (ਗਤੀ) ਦਵੈਦਵਾਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਨੇ 'ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ-ਇਨਕਲਾਬ', ਪਦਾਰਥਵਾਦ ਦਾ ਮੁੱਢ ਖੋਜਿਆ। 'ਸੂਝ ਦੀ ਸਿਖਰ' ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਸੱਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਕਸ ਨੇ 'ਸੂਝ ਦੀ ਸਿਖਰ', ਪਦਾਰਥਵਾਦੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਪੁਰਾਣੇ ਪਦਾਰਥਵਾਦ ਨਾਲੋਂ ਨਿਖੇੜ ਕੇ ਪਦਾਰਥਵਾਦ ਦਾ ਦਵੈਦਵਾਦ ਨਾਲ ਸੁਮੇਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨਵਾਂ ਆਧਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਸਗੋਂ ਬੁਲਦੀਆਂ ਉਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਰਾਹ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਿਆਂ, ਸਮਾਜਕ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਨੇ ਵਿਉਰਬਾਖ ਬਾਰੇ ਥੀਸਿਸ (3/11) ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ; 'ਇਹ ਪਦਾਰਥਵਾਦੀ ਮੱਤ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਦੀ ਉਪਜ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਹੋਰਨਾਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਦੀ ਉਪਜ ਹਨ, ਇਹ ਭੁੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁਦ ਵੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇ।'

ਬਦਲਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰਗਰਮੀ ਦੇ ਇੱਕੋ ਵੇਲੇ ਵਾਪਰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਨਕਲਾਬਕਾਰੀ ਅਮਲ ਵਜੋਂ ਹੀ ਕਲਪਿਆ ਤੇ ਤਰਕ ਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।'

ਬਦਲਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰਗਰਮੀ ਦੇ ਇੱਕੋ ਵੇਲੇ ਵਾਪਰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਨਕਲਾਬਕਾਰੀ ਅਮਲ ਵਜੋਂ ਹੀ ਕਲਪਿਆ ਤੇ ਤਰਕ ਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।'

ਮਾਰਕਸ : ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ, ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ

ਕੇਵਲ ਮਾਰਕਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ

ਅਤੇ ਥੀਸਿਸ (11) ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਭਵਿੱਖੀ ਸਰਗਰਮੀ ਲਈ ਰਾਹ ਦਸੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ; * 'ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ' ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਕੇਵਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਨੁਕਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਹੈ।'

ਇਹੀ ਨੁਕਤਾ ਸੀ ਜੋ ਜਰਮਨ ਦਰਸ਼ਨ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਨਾਲੋਂ, 'ਚੇਤਨ-ਵਿਰੋਧਵਿਕਾਸ' ਨੂੰ ਵਖਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੈਨਿਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ;

'ਵਿਰੋਧਵਿਕਾਸ ਬੀਤੇ ਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਵੀ। ਚੇਤਨ-ਵਿਰੋਧਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਉਹ 'ਜੀਵਤ ਰਾਹ-ਦਸੇਰਾ' (Living guide to action) ਸੱਦਦਾ ਹੈ।

'ਚੇਤਨ-ਵਿਰੋਧਵਿਕਾਸ' ਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਬਗੈਰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸਮਾਜਕ ਬਦਲਾਓ ਦਾ ਇਨਕਲਾਬੀ-ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਇਸ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਅਸੰਭਵ, ਸੰਭਵ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਨਕਲਾਬੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿਚ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ-ਵਿਰੋਧਵਿਕਾਸੀ ਬਦਲਾਓ ਦੌਰ ਵਿਚ ਵੀਹ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਇਕੋ ਦਿਨ ਵਿਚ ਨਿਬੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਇਕ ਖ਼ਤ

(9/4/1863) ਵਿਚ ਏਂਗਲਜ਼ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ: '... That in developments of such magnitude twenty years are no more than a day—though later on days may come again comprising twenty years.'

2) ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇਸ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਲੱਭਤ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਢੁਕਾਇਆ ਤਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪਦਾਰਥਵਾਦੀ ਵਿਖਿਆਨ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਹੀ 'ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਦਾਰਥਵਾਦ' ਕਰਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

'ਪਦਾਰਥਵਾਦ-ਵਿਰੋਧਵਿਕਾਸੀ', ਹਰ ਵਸਤੂ-ਵਰਤਾਰੇ ਨੂੰ 'ਉਲਟਾ' ਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਨੇਮ ਰਾਹੀਂ ਪੜਚੋਲਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕਿ 'ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ-ਵਿਚਾਰਵਾਦ' (ਗੀਗਲਵਾਦ) ਵਸਤੂ-ਵਰਤਾਰੇ ਨੂੰ 'ਅਦਰਸ਼ਵਾਦ' (Idealism) ਦੇ ਰਹੱਸ ਹੇਠ, ਆਸਾਥ ਧਾਰਨੀ (ਆਸਤਰ) ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ, ਬਦਲਾਓ ਰਹਿਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਸਾਥ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹੀ, ਗੀਗਲ ਦੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ

ਵਿਚਾਰਵਾਦ ਦਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਗੀਗਲਵਾਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਗੀਗਲਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਭਿੰਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਸਾਥ ਦੀ ਥਾਂ ਨਾਸਤਕਤਾ ਤੱਕ ਚਲੇ ਗਏ, ਪੜਾਪੜ ਵਿਉਰਬਾਖਵਾਦੀ ਬਣ ਗਏ।

ਵਿਉਰਬਾਖ ਦਾ 'ਅਧਿਆਤਮਵਾਦ' ਜੋ 'ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਵਿਚਾਰਵਾਦ' ਦੀ ਆਸਾਥ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਵਿਰੋਧੀ, 'ਨਾਸਤਕਵਾਦ' ਹੈ। ਜੋ 'ਚੱਕਰੀ ਗੇੜ' ਦੀ ਸਰਗਰਮੀ (ਗਤੀ) ਦਾ ਧਾਰਨੀ ਹੈ। ਉਹ

ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਦੇ ਹਨ। * ਆਰਥਕ-ਸੰਬੰਧ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸਮਾਜਕ ਸੰਬੰਧ (ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰ; ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ, ਧਾਰਮਕ, ਰਾਜਸੀ ਆਦਿ) ਦਾ ਉਤਪਾਨ ਹੈ।

* ਆਧਾਰ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਉਸਾਰ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਾਰ, ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ, ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਭਾਵਤ (ਮੱਠਾ, ਤੇਜ਼) ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਾਰ ਬਣਿਆ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਰਗਰਮੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

* ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਬੋਧ ਨੂੰ, ਸਮਾਜ ਦੇ

ਆਪਣੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮੁੱਲ ਸਿਰਜਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਮੁੱਲ; ਉਜਰਤ ਹੈ। * ਉਜਰਤੀ-ਕਿਰਤ ਦੀ ਉਪਜ 'ਜਿਣਸ' ਹੈ। ਜਿਣਸ ਦਾ ਮੁੱਲ ਵੀ ਦੋਹਰੇ ਗੁਣ (ਵਰਤੋਂ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਵਟਾਂਦਰਾ ਮੁੱਲ) ਵਾਲਾ ਹੈ।

* ਠੋਸ ਕਿਰਤ, 'ਵਰਤੋਂ ਮੁੱਲ' (ਠੋਸ ਉਤਪਾਦ) ਸਿਰਜਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਮੂਰਤ-ਕਿਰਤ, ਜਿਣਸ ਵਿਚ 'ਮੁੱਲ' ਜੋੜਦੀ ਹੈ।

* ਠੋਸ ਕਿਰਤ ਦੇ ਰੂਪ; ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ, ਸੰਦ, ਅੱਜਕਾਰ, ਮਸ਼ੀਨ, ਕੰਪਿਊਟਰ, ਰੋਬੋਟ ਅਤੇ ਬਣਨੀ ਬੰਬਕ ਜੇਤਰ (AI devices.) ਹਨ।

* ਅਮੂਰਤ ਕਿਰਤ ਕਿਰਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਖਪਤ ਹੈ, ਜੋ ਥਕੇਵਾਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਖੁਰਾਕ ਤੇ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਇਹ ਮੁੜ ਸਿਰਜਿਤ ਹੋਵੇਗੀ? ਉਹੀ ਇਸ ਦਾ ਵਟਾਂਦਰਾ ਮੁੱਲ (ਉਜਰਤ) ਹੈ।

ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਐਡਮ ਸਮਿਥ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡੋ ਦੀ ਰਾਜਸੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਮੁੱਲ ਪਾਇਆ, ਕਿਰਤ ਦੇ ਮੁੱਲ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਵਿਗਿਆਨਕ ਬਣਾਇਆ।

ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਤੇ ਅਰਥ-ਵੇਤਾ ਪਰੂਓ ਨਾਲ (ਮਾਰਕਸ ਦੀਆਂ) ਲੈਨੀਨਾਂ ਬਹਿਸਾਂ 'ਚੋਂ ਵਿਗਾਸਦਾ ਗਿਆਨ ਰੰਗ ਲਿਆਇਆ, ਸੱਚ ਨਿੱਖਿਰਿਆ। ਪਰੂਓ ਦੇ 'ਮਿੱਤਰ ਮੁੱਲ' ਦੀ ਗੈਰ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਥਾਂ ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਖੋਜ 'ਮੁੱਲ ਦਾ ਕਿਰਤ ਸਿਧਾਂਤ' ਵਿਗਿਆਨਕ ਗਿਆਨ ਬਣ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁੱਲ ਦਾ ਦੋਹਰਾ ਖਾਸਾ; 'ਵਰਤੋਂ ਮੁੱਲ' ਅਤੇ 'ਮੁੱਲ' (ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਵਟਾਂਦਰਾ ਮੁੱਲ' ਵੀ ਸੱਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਰਤਾਰੇ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਵਿਚਲਾ ਵਖਰੇਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਿਆ।

* ਤਰਕ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਨੇ ਰੰਗ ਵਧਾਇਆ: ਕਿਰਤ ਦਾ ਦੋਹਰਾ ਖਾਸਾ; ('ਠੋਸ ਕਿਰਤ ਅਤੇ ਅਮੂਰਤ ਕਿਰਤ') ਦਾ, 'ਮੁੱਲ ਦਾ ਦੋਹਰਾ ਖਾਸਾ'; ('ਵਰਤੋਂ ਮੁੱਲ') ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ। 'ਠੋਸ ਕਿਰਤ' ਵਰਤੋਂ ਮੁੱਲ ਸਿਰਜਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਮੂਰਤ ਕਿਰਤ (ਕਿਰਤ ਸ਼ਕਤੀ) ਦੀ ਖਪਤ ਬਰਾਬਰ ਮੁੱਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸੰਘਰਸ਼ ਨਾਲ ਸੁਮੇਲਿਆ ਤਾਂ 'ਰਹੱਸਵਾਦ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਵਾਦ' ਅੱਗੇ ਖੜੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਹ ਮਿਲ ਗਿਆ।

* ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਰਾਜਸੀ-ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ (ਕਿਰਤ, ਜਿਣਸ, ਮੁੱਲ ਆਦਿ) ਉਤੇ ਦਵੈਦਵਾਦ ਨੂੰ ਢੁਕਾਇਆ ਤਾਂ ਹੱਲ ਮਿਲ ਗਏ।

* ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਤ ਦਾ ਦਵੈਦਵਾਦ; ਇਹ ਦੋਹਰੇ ਗੁਣ ਵਾਲੀ (ਠੋਸ ਕਿਰਤ ਤੇ ਅਮੂਰਤ ਕਿਰਤ) ਹੈ। * ਅਮੂਰਤ ਕਿਰਤ ਕਿਰਤ-ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਖਪਤ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

* ਕਿਰਤ-ਸ਼ਕਤੀ ਖੁਦ ਇਕ 'ਜਿਣਸ' ਹੈ। ਇਕੋ ਇਕ (ਇਕਹਿਰੀ) ਜਿਣਸ, 'ਮਾਂ-ਜਿਣਸ' ਹੈ। * ਕਿਰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਮੁੱਲ ਸਿਰਜਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ

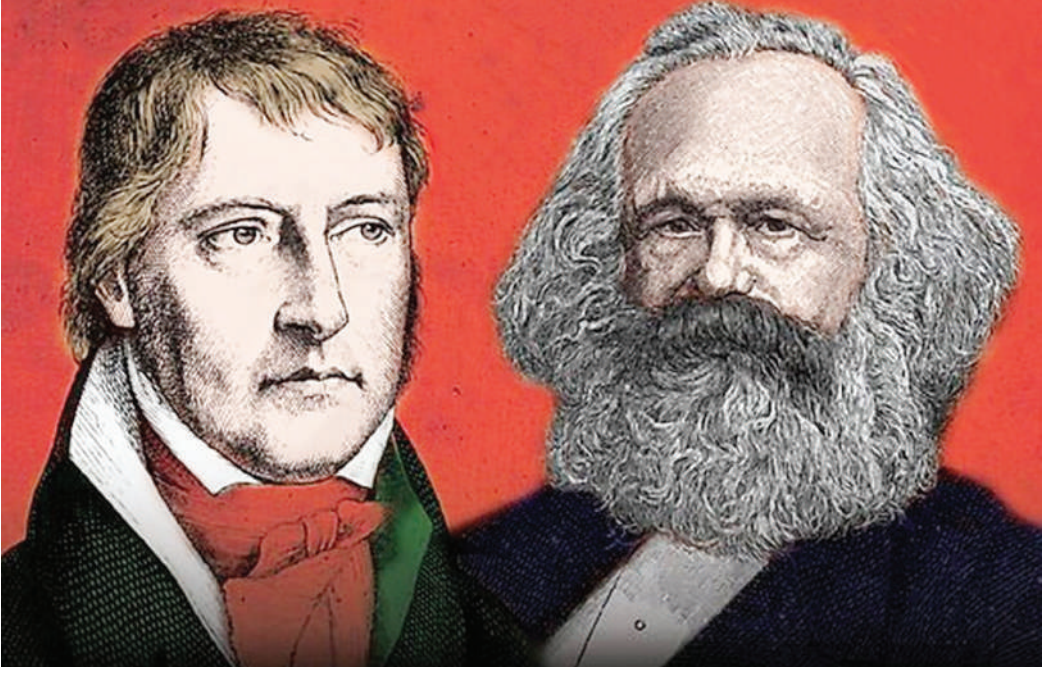
ਸੰਘਰਸ਼ ਨਾਲ ਸੁਮੇਲਿਆ ਤਾਂ 'ਰਹੱਸਵਾਦ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਵਾਦ' ਅੱਗੇ ਖੜੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਹ ਮਿਲ ਗਿਆ।

* ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਰਾਜਸੀ-ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ (ਕਿਰਤ, ਜਿਣਸ, ਮੁੱਲ ਆਦਿ) ਉਤੇ ਦਵੈਦਵਾਦ ਨੂੰ ਢੁਕਾਇਆ ਤਾਂ ਹੱਲ ਮਿਲ ਗਏ।

* ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਤ ਦਾ ਦਵੈਦਵਾਦ; ਇਹ ਦੋਹਰੇ ਗੁਣ ਵਾਲੀ (ਠੋਸ ਕਿਰਤ ਤੇ ਅਮੂਰਤ ਕਿਰਤ) ਹੈ। * ਅਮੂਰਤ ਕਿਰਤ ਕਿਰਤ-ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਖਪਤ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

* ਕਿਰਤ-ਸ਼ਕਤੀ ਖੁਦ ਇਕ 'ਜਿਣਸ' ਹੈ। ਇਕੋ ਇਕ (ਇਕਹਿਰੀ) ਜਿਣਸ, 'ਮਾਂ-ਜਿਣਸ' ਹੈ। * ਕਿਰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਮੁੱਲ ਸਿਰਜਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ

ਸੰਘਰਸ਼ ਨਾਲ ਸੁਮੇਲਿਆ ਤਾਂ 'ਰਹੱਸਵਾਦ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਵਾਦ' ਅੱਗੇ ਖੜੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਹ ਮਿਲ ਗਿਆ।

ਕੇਵਲ ਮਾਰਕਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

7 ਅਕਤੂਬਰ 2023 ਨੂੰ ਹਮਾਸ ਵੱਲੋਂ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਅਨੇਕਾਂ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੈਂਜਾਮਿਨ ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਸਿਆਸੀ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਡਰਿੱਸਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੁਲਕ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸਿੱਗ ਫਸੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਲੱਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਜਨਤਕਾ ਉਸ ਦੇ ਪਿਲਾਫ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਉੱਤਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਹਮਾਸ ਦਾ ਹਮਲਾ ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜੁੜਫ਼ੀ ਲਈ ਸੰਜੀਵਨੀ ਬੂਟੀ ਬਣ ਕੇ ਆਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਫਰਵਰੀ 2019 ਦੇ ਪੁਲਵਾਮਾ ਅੱਤਵਾਦੀ ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਜਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਸਟੇਜਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਿਗਾਰ ਕੇ ਬੈਂਜਾਮਿਨ ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਦਾ ਜੁੜੀ ਦਾ ਯਾਰ ਨਰਿੰਦਰ ਮੌਲੀ ਉਸ ਸਾਲ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਫ਼ਸਲ ਵੱਢਣ ਤੁਰ ਪਿਆ ਸੀ। ਹਮਾਸ ਦੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਆੜ ਹੇਠ ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਡਿੱਕੇ ਟੰਗ ਕੇ ਨਿਹੱਥੇ ਫ਼ਲਸਤੀਨੀਆਂ 'ਤੇ ਕਹਿਰ ਵਰ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਮਾਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਨਾਗਰਿਕ ਹਮਲਾਵਰ ਫੌਜ ਫੁਫੜਾ ਨਾ ਸਕੀ, ਜੋ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਖੋਦੀ ਛੱਡੇ ਗਏ, ਉਹ ਹਮਾਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਛੱਡੇ ਗਏ, ਪਰ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਦੀ ਹਨੇਰੀ ਫ਼ਲਸਤੀਨ 'ਤੇ ਉਵੇਂ ਹੀ ਖੁੱਲਦੀ ਰਹੀ।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਗਾਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮਚਾਈ ਤਬਾਹੀ ਦੀ ਲੂ ਕੱਢੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਅਠਾਰਾਂ ਜੂਨ ਨੂੰ ਛਾਪੀ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰਾਂ ਮੈਂਬਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁਖੀ ਉਡੀਸਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਐੱਸ ਮੁਰਲੀਧਰਨ ਸਨ। ਹੋਰਨਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡੌਨੀ, ਸਾਈਬਰ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਮਾਹਿਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। (ਜਸਟਿਸ ਮੁਰਲੀਧਰਨ ਫਰਵਰੀ 2020 ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਦੰਗਿਆਂ ਵਕਤ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਭਾਜਪਾ ਆਗੂਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਮਿਲਾ, ਅਨੁਰਾਗ ਠਾਕੁਰ, ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਰਮਾ ਆਦਿ ਦੇ ਪਿਲਾਫ ਭੜਕਾਉ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤੀ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਕਰਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਸ ਦੀ ਖਿਚਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਤੋ-ਰਾਤ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਤਬਾਹੀਦਾਰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।)

ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਖਾਸ ਪਹਿਲੂ ਫ਼ਲਸਤੀਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਪਾੜਵੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਅਤੇ ਖੰਠਾਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਣ ਤੱਕ 73000 ਫ਼ਲਸਤੀਨੀਆਂ ਦਾ ਕਤਲੇਆਮ ਅੱਜਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ 21289 ਬੱਚੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦਾ ਤੀਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁੱਝ ਇੱਕ ਲੱਖ ਅੱਠੀ ਗਜ਼ਾਰ ਫ਼ਲਸਤੀਨੀ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਹਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੱਟਣ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੱਬੀ ਫੀਸਦੀ ਯਾਨੀ 44500 ਬੱਚੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 5031 ਬੱਚੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ, 1029 ਬੱਚੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ 420 ਤਾਂ ਬਿਲਕੁੱਲ ਨਵੇਂ ਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 5160 ਬੱਚੇ ਮਲਬੇ ਹੇਠ ਦੱਬੇ ਗਏ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਨੂੰ ਕੱਢਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਅਕਤੂਬਰ-ਦਸੰਬਰ 2023 ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਹੀ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੱਚੇ ਦੀਆਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਬਾਹਾਂ ਜਾਂ ਲੱਤਾਂ ਕੱਟਣੀਆਂ ਪਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਅੰਕੜੇ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕੁੱਲ ਆਲਾਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹਨ। ਸਤੰਬਰ 2025 ਤੱਕ ਇੱਕੋ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੱਚੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ

ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਹਮਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਟੀ ਹੈ। ਗਰਭਪਾਤ ਦੀ ਦਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਧ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਫ਼ਲਸਤੀਨੀਆਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖੀ ਮਨੁੱਖੀ ਪੌਦਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਾਲਮਾਨਾ ਹਮਲਾ ਬੋਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਟੀਕਾਕਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਇਜ਼ਾਫ਼ਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਦਾ ਖੰਠ ਐਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਿਆਨਕ ਹੈ ਕਿ 96 ਫੀਸਦੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮੌਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਵੀ ਮੌਤ ਘੇਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤਕਰੀਬਨ ਹਰ ਬੱਚਾ ਮਾਨਸਿਕ ਪੀੜਾ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਹਿਰ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। 637475 ਬੱਚੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਬਾਝੇ ਹਨ ਅਤੇ 335000 ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ (Severe Development Delays)। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ 93 ਫੀਸਦੀ ਨੁਕਸਾਨੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫੌਰੀ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਨਾਥ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸਤੰਬਰ 2025 ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਇਸੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਸਲਕੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਐਲਾਨਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਹੋਰ ਵੱਧ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਵੱਲੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਫ਼ਲਸਤੀਨੀ ਇਲਾਕਿਆਂ, ਪੂਰਬੀ ਯੈਰੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਗਾਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਤਕਲੱਗਾਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਹਮਲਾ ਜੰਗੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਜਾਤਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਮਨੁੱਖੀ ਖ਼ਾਤਮੇ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਫ਼ਲਸਤੀਨੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਭਵਿੱਖੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜਿਹੜੇ ਫ਼ਲਸਤੀਨੀ ਬੱਚੇ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਦੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤੀ ਕੇਂਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਣ-ਮਨੁੱਖੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਬੰਦੀ ਬੱਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪਰਵਾਰਾਂ ਜਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕਾਮੁਕ ਸ਼ੋਸਣ ਵੀ ਅਮ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਸੁਪਰਮੈਸੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

2023 ਤੋਂ ਸੱਤ ਅਕਤੂਬਰ 2025 ਦੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮੀ ਦੌਰ ਵਿੱਚ 58554 ਬੱਚੇ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਜਾਂ ਜਾਂ ਬਾਪ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਸਤਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਅਲਹਿਦਗੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਉਣ 'ਤੇ ਮਜਬੂਰ ਹਨ। ਜੂਨ 2024 ਤੱਕ ਤਕਰੀਬਨ ਚਾਰ ਪਰਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਰਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉਮਰਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸੱਲਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ। ਚਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਰਵਾਰ ਬੱਚੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਨ। ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਪੋਸ਼ਣ ਕਰਕੇ ਬਚੇ-ਬਚੇ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਕਰਵਾਉਣਾ ਪਿਆ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਤੱਕ ਪਚਾਨਵੇਂ ਹਜ਼ਾਰ ਬੱਚੇ ਅਚਾਨਕ ਫੈਲੀ ਭੁੱਖਮਰੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਪਾਏ ਗਏ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਡੇਢ ਸੌ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੱਤਾਂ ਭੁੱਖਮਰੀ ਕਰਕੇ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦਰ (Fertility Rate) 41 ਫੀਸਦੀ ਅੰਤਰਾਂ ਵਿੱਚ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਹਮਲਾਵਰ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਫੌਜੀ ਆਪਣੇ ਸੋਲਲ ਮੀਡੀਆ ਅਕਾਊਂਟ ਉੱਤੇ ਫ਼ਲਸਤੀਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮਖੱਲ ਉਡਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤੀ ਪ੍ਰਾਪਗੈਂਡਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਤਬੁੱਝ ਕੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਕੁੱਲ ਫ਼ਲਸਤੀਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੇ ਫ਼ਲਸਤੀਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਕੁੱਲ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਵਿੱਦਿਆ ਦੇ ਸਾਧਨ ਖੋਹ ਲਏ ਹਨ। ਭੁੱਖਮਰੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਫੈਲ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਫ਼ਲਸਤੀਨ ਦੇ 97 ਫੀਸਦੀ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਰਿਪੋਰਟ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਨੇ ਜਾਤ-ਬੁੱਝ ਕੇ